

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการเป็นลำดับขั้นดังนี้

๑. กำหนดกลุ่มประชากรที่จะศึกษา
๒. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
๓. เก็บรวบรวมข้อมูล
๔. วิเคราะห์ข้อมูล
๕. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

กำหนดกลุ่มประชากรที่จะศึกษา

การวิจัยมุ่งศึกษาการเรียนการสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด ซึ่งเปิดสอนในวิทยาเขตและคณะที่สังกัดวิทยาลัย เทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร รวม ๑๐ แห่ง คือ วิทยาเขตพัฒนวิชาการพระนคร วิทยาเขตบพิตรพิมุข วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ วิทยาเขตพระนครใต้ คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี คณะคหกรรมศาสตร์ และคณะศิลปกรรม ตัวอย่างประชากรที่จะศึกษา คือ ผู้สอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดในปีการศึกษา ๒๕๒๓ ในวิทยาเขตและคณะทั้งสิ้น ๑๐ แห่ง รวมทั้งสิ้น ๑๖ คน และผู้เรียนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดในปีการศึกษา ๒๕๒๓ โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จากวิทยาเขตและคณะทั้ง ๑๐ แห่ง ๆ ละ ๒๐ คน รวมทั้งสิ้น ๒๐๐ คน เหตุที่ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เนื่องจากจำนวนผู้เรียนในแต่ละวิทยาเขตและคณะมีความแตกต่างกันมาก

กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

๑. ค้นคว้าเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการอาชีวศึกษา การจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา และการสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดจากหนังสือ วารสาร และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

๒. สร้างแบบสอบถาม ๒ ชุด เพื่อสำรวจสภาพการ เรียนการสอนและความเห็นเกี่ยวกับวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดของผู้สอนและผู้เรียนในปีการศึกษา ๒๕๒๓ ของวิทยาเขตและคณะที่สังกัดวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร รวม ๑๐ แห่ง โดยศึกษาจากตำราและแบบสอบถามของงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมี ๒ แบบ คือ

๒.๑ แบบสอบถามปลายปิด ซึ่งมีหลายแบบด้วยกัน คือ แบบให้ เลือกตอบ-อย่างใดอย่างหนึ่งใน ๒ อย่าง แบบให้เลือกตอบหนึ่งคำตอบจากหลายคำตอบ แบบให้ เลือกตอบหลายคำตอบจากหลายคำตอบ และแบบประมาณค่า โดยกำหนดค่าเป็น ๓ ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อย

๒.๒ แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อเสนอความเห็นโดยเสรี

ผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามดังกล่าวข้างต้นออก เป็น

แบบสอบถามชุดที่ ๑ และ ๒ สำหรับผู้สอนและผู้เรียนวิชาการใช้หนังสือ และห้องสมุด แบ่ง เป็น ๔ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ รายละเอียดเกี่ยวกับผู้สอนและผู้เรียน

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นต่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและ เนื้อหาวิชา

ตอนที่ ๓ ลักษณะการ เรียนการสอนในค่านวิธีสอน การใช้สื่อการสอน

กิจกรรม การวัดผล การประเมินผล

ตอนที่ ๔ ปัญหา ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้สอนและผู้เรียน

ผู้วิจัยได้ทดสอบใช้แบบสอบถามสำหรับผู้สอนกับอาจารย์ผู้สอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดของวิทยาเขตปทุมธานี ส่วนแบบสอบถามสำหรับผู้เรียนได้ทดลองใช้กับนักศึกษาวิชาเขตปทุมธานีที่เคยเรียนวิชานี้จำนวน ๔ คน หลังจากนั้นได้นำแบบ

สอบถามทั้ง ๒ ชุดมาแก้ไขส่วนบกพร่อง และนำมาจัดพิมพ์ใหม่เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

๓. สัมภาษณ์ผู้บริหารการศึกษาฝ่ายวิชาการ เพื่อให้ทราบความเป็นมาของการเปิดสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดของวิทยาเขตและคณะต่าง ๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามด้วยตนเองทั้ง ๒ ชุด โดยเริ่มแจกแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๒๔ และสามารถเก็บแบบสอบถามคืนได้ภายในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ ในการส่งแบบสอบถามครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประสบปัญหา ๒ ประการคือ ประการแรก ผู้วิจัยไม่สามารถพบตัวอย่างประชากรผู้เรียนจากวิทยาเขตพระนครเหนือและคณะวิศวกรรมเทคโนโลยีได้ด้วยตนเอง เพราะเป็นนักศึกษาภาคค่ำ และเข้าเรียนไม่เป็นเวลาแน่นอน ผู้วิจัยจึงต้องขอความร่วมมือจากผู้สอนที่ทำหน้าที่เป็นบรรณารักษ์ของวิทยาเขตและคณะทั้ง ๒ แห่งในการมอบแบบสอบถามชุดที่ ๒ สำหรับผู้เรียนให้แก่นักศึกษาที่เข้าใช้ห้องสมุดซึ่งเคยเรียนวิชานี้ ในปีการศึกษา ๒๕๒๓ จึงทำให้รวบรวมแบบสอบถามจากวิทยาเขตทั้ง ๒ แห่งได้น้อย ประการที่สอง ผู้วิจัยไม่สามารถติดต่อกับตัวอย่างประชากรผู้เรียนระดับ ๒๓. ของวิทยาเขตเพาะช่าง วิทยาเขตเทเวศร์และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ เพราะนักศึกษาที่เคยเรียนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดในปีการศึกษา ๒๕๒๓ ของวิทยาเขตทั้ง ๓ แห่งนี้ แยกไปเรียนวิชาชีพเฉพาะสาขาในเวลาที่ไม่ตรงกัน ผู้สอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดของแต่ละแห่งก็ไม่สามารถให้ความร่วมมือในการติดต่อกับนักศึกษาได้ ผู้วิจัยจึงจำเป็นต้องใช้ตัวอย่างประชากรผู้เรียนระดับ ๒๓. จากวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และวิทยาเขตพระนครใต้เพียง ๒ แห่งเท่านั้น

กล่าวโดยสรุปผู้วิจัยสามารถเก็บแบบสอบถามคืนได้ดังนี้ แบบสอบถามชุดที่ ๑ สำหรับผู้สอนวิชาการใช้หนังสือ และห้องสมุด ๑๖ ชุด ได้กลับคืนครบ คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐.๐๐ แบบสอบถามชุดที่ ๒ สำหรับผู้เรียนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด จาก ๒๐๐ ชุด ได้กลับคืนจำนวน ๑๖๗ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๕๐ รวมแบบสอบถามคืนทั้งสิ้น ๑๘๓ ชุด จาก ๒๑๖ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๗๒ ดังปรากฏในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ ค่าร้อยละของแบบสอบถามที่ได้รับคืนจำแนกตามวิทยาเขตและคณะ

วิทยาเขต/คณะ	แบบสอบถามสำหรับผู้สอน			แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน					
	ส่ง	รับ	รวมรับ	ส่ง	รับ	รวมรับ			
	ช	ญ		ช	ญ				
ระดับ ปวส.									
พิชชการพระนคร	๒	๒	-	๒	๒	๒			
บพิตรพิมุข	๒	-	๒	๒	๔	๒			
พระนครเหนือ	๒	๑	๑	๒	-	๒			
เทเวศร์	๑	-	๑	๒	๑	๑			
เทคนิคกรุงเทพ	๒	-	๒	๒	๑	๑			
ระดับ มบ.									
ชุมพรเพชรอุดมศึกษา	๑	-	๑	๒	๔	๑			
พระนครใต้	๑	-	๑	๒	๔	๑			
ระดับปริญญาตรี									
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒	-	๒	๒	๔	๑			
คหกรรมศาสตร์	๒	-	๒	๒	-	๒			
ศิลปกรรม	๑	-	๑	๒	๑	๑			
รวม	จำนวน	๑๖	๑๓	๑๖	๒๐๐	๗๒	๙๔	๑๖๗	
ร้อยละ		๑๐๐.๐๐	๘๑.๒๕	๘๑.๒๕	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๘๓.๑๒	๕๖.๘๘	๘๓.๕๐

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้ด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สอน ผู้เรียน เนื้อหาวิชา วิธีสอน การใช้สื่อการสอน กิจกรรม และการวัดผล ได้ใช้วิธีการบรรยายประกอบตาราง และคำนวณหาค่าร้อยละโดยใช้สูตร

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

$$P = \text{อัตราส่วนร้อยละ}$$

$$f = \text{จำนวนคนที่ตอบปัญหาในข้อหนึ่ง ๆ}$$

$$N = \text{จำนวนคนทั้งหมดที่ตอบปัญหา}$$

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชา และการประเมินผล วิเคราะห์โดย

๒.๑ หากค่าเฉลี่ยของคำตอบที่รวบรวมมาได้ ซึ่งกำหนดน้ำหนักคำตอบตามสเกลเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

$$๓ = \text{มาก}$$

$$๒ = \text{ปานกลาง}$$

$$๑ = \text{น้อย}$$

$$\text{หาค่าเฉลี่ยโดยใช้สูตร } \bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำตอบ}$$

$$f = \text{จำนวนผู้ตอบแต่ละข้อคำถาม}$$

$$X = \text{คะแนนที่กำหนดตามสเกล คือ ๓,๒,๑}$$

$$N = \text{จำนวนผู้ตอบปัญหาแต่ละข้อนั้น}$$

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้ว แปลความหมายตามน้ำหนักเฉลี่ยดังนี้

๒.๖ - ๓.๐ - มาก

๑.๖ - ๒.๕ - ปานกลาง

๑.๐ - ๑.๕ - น้อย

๒.๒ หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left[\frac{\sum fx}{N}\right]^2}$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบ
แต่ละข้อ

f = จำนวนผู้ตอบแต่ละข้อคำถาม

X = คะแนนที่กำหนดตามสเกล คือ ๓, ๒, ๑

N = จำนวนผู้ตอบปัญหาแต่ละข้อนั้น

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ รายละเอียดเกี่ยวกับผู้สอนและผู้เรียน

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้สอน

ผู้สอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดในวิทยาเขตและคณะทั้ง ๑๐ แห่ง มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๖ คน แต่ละแห่งมีจำนวนผู้สอนแตกต่างกันไปตั้งแต่ ๑-๒ คน ผู้สอนทั้ง ๑๖ คน มีวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด ดังนี้ ผู้สอน ๔ คน จบปริญญาโดยตรงทางบรรณารักษศาสตร์ (ปริญญาตรี ๔ คน และปริญญาโท ๑ คน) ผู้สอนอีก ๖ คน จบปริญญาสาขาอื่น (ปริญญาตรี ๕ คน และปริญญาโท ๑ คน) ส่วนผู้สอนอีก ๑ คน ได้รับวุฒิ พ.ม. (บรรณารักษศาสตร์) ผู้สอนทุกคนเป็นผู้มีประสบการณ์ในการสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด เป็นเวลาอย่างน้อย ๑ ปีขึ้นไปจนถึง ๑๐ ปี สามารถแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มตั้งแต่ ๑-๕ ปี มี ๑๕ คน และกลุ่มที่ตั้งแต่ ๖-๑๐ ปี มี ๑ คน ดังปรากฏในตารางที่ ๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒ วุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดของผู้สอน

วิทยาเขต/คณะ	จำนวน ผู้สอน	วุฒิการศึกษา					ประสบการณ์ในการสอน (ปี)	
		๑	๒	๓	๔	๕	๑-๕	๖-๑๐
ระดับ ปวส.								
พิชญการพระนคร	๒	-	๑	-	๑	-	๑	๑
บพิตรพิมุข	๒	๑	-	๑	-	-	๒	-
พระนครเหนือ	๒	-	๑	-	-	๑	๒	-
เทเวศร์	๑	๑	-	-	-	-	๑	-
เทคนิคกรุงเทพ	๒	๒	-	-	-	-	๒	-
ระดับ ปม.								
ชุมพร เขตอุดมศักดิ์	๑	๑	-	-	-	-	๑	-
พระนครใต้	๑	-	๑	-	-	-	๑	-
ระดับปริญญาตรี								
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒	๒	-	-	-	-	๒	-
คหกรรมศาสตร์	๒	-	๒	-	-	-	๒	-
ศิลปกรรม	๑	๑	-	-	-	-	๑	-
รวม (คน)	๑๖	๘	๕	๑	๑	๑	๑๕	๑

หมายเหตุ ๑ - ปริญญาตรีทางบรรณารักษศาสตร์

๒ - ปริญญาตรีสาขาอื่น

๓ - ปริญญาโททางบรรณารักษศาสตร์

๔ - ปริญญาโทสาขาอื่น

๕ - พ.ม. (บรรณารักษศาสตร์)

ผู้สอนในวิทยาเขตและคณะทั้ง ๑๐ แห่ง มีจำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์แตกต่างกัน และยังมีความแตกต่างกันในด้านปริมาณงานอีกด้วย กล่าวคือ ผู้สอนจำนวน ๑๖ คน มีชั่วโมงสอนทั้งสิ้น (รวมการสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดและวิชาอื่น ๆ) ตั้งแต่ ๓-๓๐ คาบต่อสัปดาห์ แบ่งเป็น ๔ กลุ่ม คือ กลุ่มแรก ตั้งแต่ ๓-๖ คาบต่อสัปดาห์ จำนวน ๘ คน กลุ่มที่สอง ตั้งแต่ ๑๑-๑๔ คาบต่อสัปดาห์ จำนวน ๕ คน กลุ่มที่สาม ตั้งแต่ ๑๕-๑๘ คาบต่อสัปดาห์ จำนวน ๒ คน และกลุ่มสุดท้าย มีชั่วโมงสอนตั้งแต่ ๒๕-๓๐ คาบต่อสัปดาห์ จำนวน ๑ คน ซึ่งได้แก่ ผู้สอนจากวิทยาเขตบพิตรพิมุข

ในจำนวนผู้สอน ๑๖ คนนี้ มีผู้สอน ๘ คน ที่สอนแต่เฉพาะวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด และอีก ๘ คน ต้องทำการสอนวิชาอื่นอีก ๒-๔ วิชา นอกจากจะมีงานสอนดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ผู้สอนจำนวน ๑๑ คนใน ๑๖ คน ต้องทำงานห้องสมุดในตำแหน่งต่าง ๆ เช่น หัวหน้าแผนกห้องสมุด บรรณารักษ์ และผู้ช่วยบรรณารักษ์ และผู้สอนจำนวน ๖ คนใน ๑๖ คน ต้องทำงานด้านอื่นที่ไม่ใช่งานห้องสมุด เช่น ทำหน้าที่หัวหน้าสายวิชา อาจารย์ที่ปรึกษาชั้น อาจารย์นิเทศ หัวหน้าแผนกเอกสารการพิมพ์ และกรรมการตรวจเงินคณะ เป็นต้น เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้สอนจากวิทยาเขตบพิตรพิมุข วิทยาเขตพระนครใต้ คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี และคณะคหกรรมศาสตร์ นอกจากต้องสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดแล้ว ต้องปฏิบัติทั้งงานห้องสมุดและงานอื่น ส่วนผู้สอนจากวิทยาเขตพัฒนการพระนครและวิทยาเขตเทเวศร์ไม่ต้องทำงานอื่นใดนอกจากการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้สอนจากวิทยาเขตเทเวศร์ทำการสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดเพียงอย่างเดียว ดังปรากฏในตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ จำนวนชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์ การปฏิบัติงานด้านการสอนและงานอื่นที่ไม่ใช่งานสอนของผู้สอน

วิทยาเขต/คณะ	จำนวนชั่วโมงสอนทั้งสัปดาห์					สอนเฉพาะ วิชาการใช้	สอนอื่น (จำนวนวิชา)				งานอื่นที่ไม่ใช่งานสอน	
	๓-๖	๗-๑๐	๑๑-๑๔	๑๕-๑๘	๒๕-๓๐		๒	๓	๔	๕	งานห้องสมุด	งานอื่น
ระดับ ปวส.												
พัฒนการพระนคร	-	-	๑	๑	-	-	๒	-	-	-	-	-
บพิตรพิมุข	-	-	๑	-	๑	-	๑	-	-	๑	๒	๒
พระนครเหนือ	๑	-	๑	-	-	๑	๑	-	-	-	๒	-
เทเวศร์	๑	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	-
เทคนิคกรุงเทพ	๒	-	-	-	-	๒	-	-	-	-	๒	-
ระดับ นม.												
ชุมพร เขตอุดมศักดิ์	๑	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	๑	-
พระนครใต้	-	-	-	๑	-	-	-	-	๑	-	๑	๑
ระดับปริญญาตรี												
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒	-	-	-	-	๒	-	-	-	-	๒	๑
คหกรรมศาสตร์	-	-	๒	-	-	-	๒	-	-	-	-	๒
ศิลปกรรม	๑	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	๑	-
รวม (คน)	๔	-	๔	๒	๑	๔	๖	-	๑	๑	๑๑	๖

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน

ในปีการศึกษา ๒๕๒๓ ผู้เรียนในระดับต่าง ๆ มีประสบการณ์การเรียนรู้วิชาการ ใช้หนังสือและห้องสมุดแตกต่างกัน จำนวนประชากรผู้เรียนจากวิทยาเขตและคณะต่าง ๆ ทั้ง ๑๐ แห่ง ร้อยละ ๙๔.๖๑ ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนวิชานี้มาก่อนเลย ส่วน ผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนวิชานี้มาก่อนมีจำนวนร้อยละ ๕.๓๙ ได้แก่ ผู้เรียนระดับ ป.ม. จากวิทยาเขตพระนครใต้ จำนวนร้อยละ ๒๑.๐๕ เคยเรียนวิชานี้ในระดับ ปวส. จากวิทยาเขตบพิตรพิมุขและวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ผู้เรียนระดับปริญญาตรีจากคณะ วิศวกรรมเทคโนโลยีจำนวนร้อยละ ๒๕.๐๐ และจากคณะศิลปกรรมจำนวนร้อยละ ๒๐.๐๐ เคยเรียนวิชานี้มาแล้วในระดับ ปวส. จากวิทยาเขตเทเวศร์และในระดับ ป.ม. จากวิทยาเขต เพาะช่างตามลำดับ ~~ส่วนที่~~ ~~สังเกตคือ~~ ไม่มีผู้เรียนระดับ ปวส. จากวิทยาเขตแห่งใดเลย ที่เคยมีประสบการณ์การเรียนรู้วิชานี้มาก่อน ดังปรากฏในตารางที่ ๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔ ค่าร้อยละของประสบการณ์การเรียนรู้วิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดของผู้เรียน
ก่อนปีการศึกษา ๒๕๒๓

วิทยาเขต/คณะ	จำนวน* ผู้เรียน	ประสบการณ์การเรียนรู้วิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด			
		เคย		ไม่เคย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับ ปวส.					
พณิชยการพระนคร	๒๐	-	-	๒๐	๑๐๐.๐๐
บพิตรพิมุข	๒๐	-	-	๒๐	๑๐๐.๐๐
พระนครเหนือ	๙	-	-	๙	๑๐๐.๐๐
เทเวศร์	๑๔	-	-	๑๔	๑๐๐.๐๐
เทคนิคกรุงเทพ	๑๔	-	-	๑๔	๑๐๐.๐๐
ระดับ ปอ.					
ชุมพรเขตรอุดมศึกษา	๑๙	-	-	๑๙	๑๐๐.๐๐
พระนครใต้	๑๙	๔	๒๑.๐๕	๑๕	๗๘.๙๕
ระดับปริญญาตรี					
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๔	๑	๒๕.๐๐	๓	๗๕.๐๐
คหกรรมศาสตร์	๒๐	-	-	๒๐	๑๐๐.๐๐
ศิลปกรรม	๒๐	๔	๒๐.๐๐	๑๖	๘๐.๐๐
รวม	๑๖๗	๙	๕.๓๙	๑๕๘	๙๔.๖๑

* จำนวนผู้เรียน หมายถึง จำนวนตัวอย่างประชากรผู้เรียนที่ส่งแบบสอบถามคืน

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นต่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและ เนื้อหาวิชา

จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด เป็นสิ่งที่กำหนด เป้าหมายของการเรียนการสอนวิชานี้ ซึ่งผู้สอนต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของวิชาดังกล่าวนี้ จึงจะสามารถจัดเตรียมเนื้อหาวิชา สื่อการสอน กิจกรรม เพื่อให้การสอนบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และในขณะที่เดียวกันจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต้องจัดให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียนด้วย จากการสำรวจความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดของผู้สอนและผู้เรียน จะปรากฏในตารางที่ ๔-๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ ค่าเฉลี่ยน้ำหนัก และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเข้าใจจุดมุ่งหมายของ
หลักสูตร วิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด ตามความคิดเห็นของผู้สอน

วิทยาเขต/คณะ	จุดมุ่งหมายของหลักสูตร											
	๑			๒			๓			๔		
	ม	ป	น	ม	ป	น	ม	ป	น	ม	ป	น
ระดับ ปวส.												
พลศึกษาพระนคร	-	๒	-	๑	๑	-	๒	-	-	๒	-	-
บพิตรพิมุข	๒	-	-	๒	-	-	๑	๑	-	-	๒	-
พระนครเหนือ	๑	๑	-	๒	-	-	๑	๑	-	-	๒	-
เทเวศร์	๑	-	-	๑	-	-	๑	-	-	๑	-	-
เทคนิคกรุงเทพ	๑	๑	-	๑	๑	-	-	๒	-	-	๒	-
ระดับ ปม.												
ชุมพรเขตรอุดมศึกษา	-	-	๑	-	๑	-	๑	-	-	-	๑	-
พระนครใต้	-	๑	-	-	๑	-	๑	-	-	๑	-	-
ระดับปริญญาตรี												
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๑	๑	-	๑	๑	-	๑	๑	-	-	๒	-
คหกรรมศาสตร์	-	๒	-	๑	๑	-	๒	-	-	๑	๑	-
ศิลปกรรม	๑	-	-	๑	-	-	๑	-	-	-	๑	-
รวม	๗	๘	๑	๑๐	๖	-	๑๑	๔	-	๕	๑๑	-
$\bar{X}$	๒.๕			๒.๖			๒.๗			๒.๓		
แปลความ	ปานกลาง			มาก			มากที่สุด			ปานกลาง		
S.D	๐.๖๒			๐.๕๐			๐.๕๘			๐.๕๗		

- หมายเหตุ ๑ - จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความชัดเจน ๓ - เมื่อเริ่มสอน ได้ชี้แจงให้ผู้เรียน
๒ - ผู้สอน เข้าใจและเห็นด้วยกับจุดมุ่ง
หมายของหลักสูตรวิชานี้ ๔ - ผู้สอนคิดว่าผู้เรียน เข้าใจถึงจุดมุ่ง
หมายและประโยชน์ของการเรียน
ม - มาก ป - ปานกลาง
น - น้อย วิชานี้

ตารางที่ ๕ แสดงว่า โดยเฉลี่ยแล้วผู้สอนมีความเห็นว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
วิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดมีความชัดเจนปานกลาง และผู้สอนส่วนใหญ่ เข้าใจและเห็นด้วย
กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้มาก เมื่อเริ่มสอนได้ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายของการ
เรียนวิชานี้ในระดับมาก และผู้สอนเห็นว่าผู้เรียน เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายและประโยชน์ของการ
เรียนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดในระดับปานกลาง

ตารางที่ ๖ ค่าเฉลี่ยน้ำหนักและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและประโยชน์ของการเรียนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด ตามความคิดเห็นของผู้เรียน

วิทยาเขต/คณะ	จุดมุ่งหมายของหลักสูตรและประโยชน์					
	๑			๒		
	$\bar{X}$	แปลความ	S.D.	$\bar{X}$	แปลความ	S.D.
ระดับ ปวส.						
พาณิชยการพระนคร	๒.๐	ปานกลาง	๐.๒๒	๒.๔	ปานกลาง	๐.๕๑
บพิตรพิมุข	๒.๕	ปานกลาง	๐.๕๑	๒.๔	ปานกลาง	๐.๖๐
พระนครเหนือ	๒.๑	ปานกลาง	๐.๓๓	๒.๖	มาก	๐.๕๐
เทเวศร์	๒.๔	ปานกลาง	๐.๖๑	๒.๕	ปานกลาง	๐.๕๑
เทคนิคกรุงเทพ	๑.๘	ปานกลาง	๐.๔๒	๒.๗	มาก	๐.๔๒
ระดับ ปม.						
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	๒.๓	ปานกลาง	๐.๔๗	๒.๖	มาก	๐.๔๙
พระนครใต้	๒.๕	ปานกลาง	๐.๖๑	๒.๔	ปานกลาง	๐.๖๑
ระดับปริญญาตรี						
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒.๒	ปานกลาง	๐.๕๐	๒.๗	มาก	๐.๕๐
คหกรรมศาสตร์	๒.๗	มาก	๐.๖๕	๒.๙	มาก	๐.๒๒
ศิลปกรรม	๒.๕	ปานกลาง	๐.๖๘	๒.๘	มาก	๐.๔๑

- หมายเหตุ ๑ - ผู้สอนได้ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้
 ๒ - ผู้เรียนเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายและประโยชน์ของการเรียนวิชานี้

ตารางที่ ๖ แสดงว่า โดยเฉลี่ยแล้วผู้เรียนในวิทยาเขตและคณะ ๔ แห่ง เห็นว่าผู้สอนได้ชี้แจงให้ทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาในระดับปานกลาง ส่วนผู้เรียนจากคณะคหกรรมศาสตร์เห็นว่า ผู้สอนได้ชี้แจงให้ทราบในระดับมาก ผู้เรียนในวิทยาเขตและคณะ ๖ แห่ง เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายและประโยชน์ของการเรียนวิชานี้มาก ในขณะที่ผู้เรียนจากวิทยาเขตพิชยการพระนคร วิทยาเขตบพิตรพิมุข วิทยาเขตเทเวศร์ และวิทยาเขตพระนครได้เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายและประโยชน์ของวิชานี้ในระดับปานกลาง

จากตารางที่ ๕-๖ จะเห็นว่าผู้สอนและผู้เรียนมีความเห็นแตกต่างกัน คือ ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่าตนได้ชี้แจงให้ผู้เรียนทราบจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดในระดับมาก แต่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง และผู้สอนส่วนใหญ่คิดว่าผู้เรียนเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายและประโยชน์ของการเรียนวิชานี้ในระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่ในระดับมาก

เนื้อหาวิชา

เนื้อหาวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาของแต่ละวิทยาเขตและคณะ ส่วนใหญ่เหมือนกัน ถึงแม้ว่าจะต่างระดับการศึกษาก็ตาม ผู้สอนและผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด ดังปรากฏในตารางที่ ๗-๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗ ค่าเฉลี่ยน้ำหนักและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเนื้อหาวิชาการใช้หนังสือและ
ห้องสมุดตามความคิดเห็นของผู้สอน

วิทยาเขต/คณะ	เนื้อหาวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด														
	๑			๒			๓			๔			๕		
	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น	ระดับความเห็น
	ม	ป	น	ม	ป	น	ม	ป	น	ม	ป	น	ม	ป	น
ระดับ ปวส.															
พิธีกรรมการพระนคร	๑	๑	-	๑	๑	-	๑	๑	-	๒	-	-	๒	-	-
บทพิตรพิมุข	๒	-	-	๒	-	-	-	๒	-	๒	-	-	๑	๑	-
พระนครเหนือ	-	๒	-	๑	๑	-	-	๒	-	๑	๑	-	๑	-	๑
เทเวศร์	-	๑	-	-	๑	-	-	๑	-	๑	-	-	-	-	๑
เทคนิคกรุงเทพ	๒	-	-	๑	๑	-	๑	-	๑	๒	-	-	๒	-	-
ระดับ ปม.															
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	-	-	๑	-	๑	-	๑	-	๑	-	-	-	-	๑	-
พระนครใต้	๑	-	-	๑	-	-	๑	-	-	๑	-	-	๑	-	-
ระดับปริญญาตรี															
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒	-	-	๑	๑	-	๑	๑	-	๒	-	-	๒	-	-
คหกรรมศาสตร์	๑	๑	-	๑	๑	-	๑	๑	-	๒	-	-	๑	๑	-
ศิลปกรรม	๑	-	-	๑	-	-	๑	-	-	๑	-	-	๑	-	-
รวม	๑๐	๕	๑	๕	๗	-	๖	๕	๑	๑๕	๑	-	๑๑	๓	๒
$\bar{X}$	๒.๖			๒.๖			๒.๗			๒.๕			๒.๖		
แปลความ	มาก			มาก			ปานกลาง			มาก			มาก		
S.D.	๐.๖๓			๐.๕๑			๐.๖๐			๐.๒๕			๐.๗๒		

- หมายเหตุ**
- ๑ - เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
  - ๒ - เนื้อหาวิชามีรายละเอียดตรงตามที่ระบุไว้ในหัวข้อวิชา
  - ๓ - เนื้อหาวิชาตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน
  - ๔ - เนื้อหาวิชาสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิชาอื่น ๆ ของผู้เรียนในปัจจุบัน
  - ๕ - ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากเนื้อหาวิชานี้ไปใช้ประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต

ตารางที่ ๗ แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้สอนส่วนใหญ่จำนวน ๑๐ คน เห็นว่าเนื้อหาวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาของแต่ละวิทยาเขตและคณะสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมาก นอกจากนี้ผู้สอนจากวิทยาเขตพัฒนการพระนคร วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตเทเวศร์ และคณะคหกรรมศาสตร์ เห็นว่าเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหลักสูตรปานกลาง และผู้สอนจากวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ เห็นว่าอยู่ในจำนวนน้อย ผู้สอนจากวิทยาเขตและคณะต่าง ๆ เห็นว่าเนื้อหาวิชามีรายละเอียดตรงตามที่ระบุไว้ในหัวข้อวิชาในระดับมากและปานกลางในจำนวนไล่เสียกัน และส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาวิชาตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียนในระดับปานกลาง อย่างไรก็ตามผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาวิชาสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิชาอื่น ๆ ของผู้เรียนในปัจจุบัน และผู้เรียนสามารถนำความรู้จากเนื้อหาวิชานี้ไปใช้ประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคตในระดับมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘ ค่าเฉลี่ยน้ำหนักและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของ เนื้อหาวิชาการใช้หนังสือและหนังสือห้องสมุด ตามความคิดเห็นของผู้เรียน

วิทยาเขต/คณะ	เนื้อหาวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด									
	๑		๒		๓		๔		๕	
	X̄	แปรความ S.D.	X̄	แปรความ S.D.	X̄	แปรความ S.D.	X̄	แปรความ S.D.	X̄	แปรความ S.D.
ระดับ ปวส.										
พัฒนการพระนคร	๒.๓	ปานกลาง ๐.๗๔	๑.๘	ปานกลาง ๐.๔๘	๑.๘	ปานกลาง ๐.๕๘	๒.๒	ปานกลาง ๐.๖๔	๑.๗	ปานกลาง ๐.๖๓
บพิตรพิมุข	๒.๒	ปานกลาง ๐.๕๕	๒.๑	ปานกลาง ๐.๕๕	๒.๓	ปานกลาง ๐.๔๗	๒.๔	ปานกลาง ๐.๖๐	๒.๒	ปานกลาง ๐.๗๖
พระนครเหนือ	๒.๔	ปานกลาง ๐.๕๒	๒.๐	ปานกลาง ๐.๕๐	๒.๔	ปานกลาง ๐.๕๒	๒.๓	ปานกลาง ๐.๘๖	๑.๘	ปานกลาง ๐.๓๓
เทเวศร์	๒.๖	มาก ๐.๖๐	๒.๑	ปานกลาง ๐.๓๘	๒.๐	ปานกลาง ๐.๔๑	๒.๕	ปานกลาง ๐.๗๐	๒.๓	ปานกลาง ๐.๖๔
เทคนิคกรุงเทพ	๒.๒	ปานกลาง ๐.๖๔	๒.๑	ปานกลาง ๐.๖๗	๒.๑	ปานกลาง ๐.๕๑	๒.๕	ปานกลาง ๐.๖๑	๒.๐	ปานกลาง ๐.๖๘
ระดับ ปม.										
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	๒.๓	ปานกลาง ๐.๔๔	๒.๕	ปานกลาง ๐.๕๐	๒.๔	ปานกลาง ๐.๕๐	๒.๖	มาก ๐.๔๗	๒.๐	ปานกลาง ๐.๗๔
พระนครใต้	๒.๔	ปานกลาง ๐.๖๔	๒.๑	ปานกลาง ๐.๕๖	๒.๒	ปานกลาง ๐.๗๘	๒.๑	ปานกลาง ๐.๗๓	๑.๔	ปานกลาง ๐.๔๑
ระดับปริญญาตรี										
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒.๕	ปานกลาง ๐.๕๗	๒.๐	ปานกลาง ๐.๐๐*	๒.๕	ปานกลาง ๑.๐๐	๒.๕	ปานกลาง ๑.๐๐	๒.๐	ปานกลาง ๐.๘๑
คหกรรมศาสตร์	๒.๕	ปานกลาง ๐.๕๑	๒.๕	ปานกลาง ๐.๖๘	๒.๖	มาก ๐.๕๔	๒.๔	มาก ๐.๒๒	๒.๑	ปานกลาง ๐.๕๘
ศิลปกรรม	๒.๕	ปานกลาง ๐.๕๑	๒.๒	ปานกลาง ๐.๖๓	๒.๒	ปานกลาง ๐.๖๓	๒.๘	มาก ๐.๓๖	๒.๐	ปานกลาง ๐.๖๔

หมายเหตุ

- ๑ - เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
  - ๒ - เนื้อหาวิชามีรายละเอียดตรงตามที่ระบุไว้ในหัวข้อวิชา
  - ๓ - เนื้อหาวิชาตรงกับ ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน
  - ๔ - เนื้อหาวิชาสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิชาอื่น ๆ ของผู้เรียนในปัจจุบัน
  - ๕ - ผู้เรียนสามารถนำความรู้จากเนื้อหาวิชานี้ไปใช้ประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต
- * S.D. ๐.๐๐ ผู้ตอบมากกว่า ๑ คน แต่มีความเห็นเหมือนกัน

ตารางที่ ๘ แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้เรียนส่วนใหญ่จากวิทยาเขตและคณะต่าง ๆ มีความเห็นในเรื่องต่อไปนี้ในระดับปานกลาง คือ เนื้อหาวิชาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชามีรายละเอียดตรงตามที่ระบุไว้ในหัวข้อวิชา เนื้อหาวิชาตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาวิชาสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิชาอื่น ๆ ของผู้เรียนในปัจจุบัน และผู้เรียนสามารถนำความรู้จากเนื้อหาวิชานี้ไปใช้ประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต นอกจากนี้ผู้เรียนจากวิทยาเขตเทเวศร์เห็นว่าเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมาก ผู้เรียนจากคณะศึกษาศาสตร์เห็นว่าเนื้อหาวิชาตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียนมาก อีกทั้งสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิชาอื่น ๆ ในปัจจุบันระดับมาก ซึ่งความเห็นประการหลังนี้สอดคล้องกับผู้เรียนจากวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์และคณะศิลปกรรม

จากตารางที่ ๗ - ๘ จะเห็นว่าผู้สอนและผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่าเนื้อหาวิชาตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียนในระดับปานกลาง แต่ผู้สอนและผู้เรียนมีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชามีรายละเอียดตรงตามที่ระบุไว้ในหัวข้อวิชา เนื้อหาวิชาสามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิชาอื่น ๆ ของผู้เรียนในปัจจุบัน และผู้เรียนสามารถนำความรู้จากเนื้อหาวิชานี้ไปใช้ประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพในอนาคต โดยผู้สอนมีความเห็นในระดับมาก แต่ผู้เรียนเห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง

เนื้อหาวิชาการสอนการใช้หนังสือและห้องสมุดในวิทยาเขตและคณะต่าง ๆ ทั้ง ๑๐ แห่ง มีเนื้อหาคล้ายคลึงกันในหัวข้อต่าง ๆ ๑๐ หัวข้อ คือ ห้องสมุดและการให้บริการ ความรู้เกี่ยวกับหนังสือ วารสาร และหนังสือพิมพ์ การอ่านหนังสือ การจัดหมู่หนังสือและการเรียงหนังสือขึ้นชั้น การใช้บัตรรายการ การใช้หนังสืออ้างอิง การจดโน้ตหรือการบันทึกข้อความ การเขียนเชิงอรรถ การรวบรวมบรรณานุกรม และ การเขียนรายงานหรือภาคินพนธ์ ผู้เรียนทั้ง ๑๐ แห่งมีความเห็นต่อการนำความรู้จากเนื้อหาวิชาในแต่ละหัวข้อไปใช้ประโยชน์ ดังปรากฏในตารางที่ ๘

ตารางที่ ๔ ค่าเฉลี่ยน้ำหนักและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการนำความรู้จากเนื้อหาวิชาไปใช้ประโยชน์ จำแนกตามหัวข้อวิชา ตามความคิดเห็นของผู้เรียน

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา									
	ห้องสมุดและการให้บริการ		ความรู้เกี่ยวกับหนังสือ		การอ่านหนังสือ		การจัดหมู่หนังสือ		การใช้บัตรรายการ	
	$\bar{X}$	แปรความ S.D.	$\bar{X}$	แปรความ S.D.	$\bar{X}$	แปรความ S.D.	$\bar{X}$	แปรความ S.D.	$\bar{X}$	แปรความ S.D.
ระดับ ปวส.										
พัฒนaylorพระนคร	๑.๓	น้อย ๐.๕๘	๑.๙	ปานกลาง ๐.๖๔	๑.๕	ปานกลาง ๐.๖๐	๑.๔	น้อย ๐.๕๐	๒.๑	ปานกลาง ๐.๕๕
บพิตรพิมุข	๒.๑	ปานกลาง ๐.๖๔	๒.๒	ปานกลาง ๐.๖๑	๑.๘	ปานกลาง ๐.๕๘	๑.๘	ปานกลาง ๐.๖๔	๒.๑	ปานกลาง ๐.๖๗
พระนครเหนือ	๒.๓	ปานกลาง ๐.๗๐	๒.๑	ปานกลาง ๐.๖๐	๒.๑	ปานกลาง ๐.๖๐	๑.๖	ปานกลาง ๐.๗๐	๒.๓	ปานกลาง ๐.๕๐
เทเวศร์	๒.๓	ปานกลาง ๐.๖๓	๒.๑	ปานกลาง ๐.๕๑	๑.๘	ปานกลาง ๐.๔๗	๒.๑	ปานกลาง ๐.๕๘	๒.๑	ปานกลาง ๐.๖๑
เทคนิคกรุงเทพ	๒.๒	ปานกลาง ๐.๕๗	๑.๙	ปานกลาง ๐.๖๓	๑.๕	ปานกลาง ๐.๕๑	๑.๕	น้อย ๐.๖๑	๑.๘	ปานกลาง ๐.๕๑
ระดับ ปม.										
ชุมพร เขตอรุดมศักดิ์	๒.๐	ปานกลาง ๐.๒๒	๒.๑	ปานกลาง ๐.๕๐	๑.๗	ปานกลาง ๐.๖๓	๑.๘	ปานกลาง ๐.๕๐	๒.๐	ปานกลาง ๐.๕๒
พระนครใต้	๒.๑	ปานกลาง ๐.๖๔	๒.๑	ปานกลาง ๐.๔๕	๑.๗	ปานกลาง ๐.๗๑	๑.๖	ปานกลาง ๐.๖๘	๒.๒	ปานกลาง ๐.๔๕
ระดับปริญญาตรี										
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒.๒	ปานกลาง ๐.๕๐	๒.๐	ปานกลาง ๐.๘๑	๑.๗	ปานกลาง ๐.๕๐	๒.๒	ปานกลาง ๐.๘๕	๒.๒	ปานกลาง ๐.๕๐
คหกรรมศาสตร์	๒.๔	ปานกลาง ๐.๕๑	๒.๔	ปานกลาง ๐.๕๔	๑.๙	ปานกลาง ๐.๕๕	๑.๘	ปานกลาง ๐.๖๐	๒.๓	ปานกลาง ๐.๕๗
ศิลปกรรม	๒.๔	ปานกลาง ๐.๕๕	๒.๒	ปานกลาง ๐.๕๒	๒.๐	ปานกลาง ๐.๕๖	๑.๙	ปานกลาง ๐.๗๒	๒.๔	ปานกลาง ๐.๕๐

ตารางที่ ๔ ค่าเฉลี่ยน้ำหนักและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการนำความรู้จากเนื้อหาวิชาไปใช้ประโยชน์ จำแนกตามหัวข้อวิชา
ตามความคิดเห็นของผู้เรียน (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา									
	การใช้หนังสืออ้างอิง		การจดโน้ต ฯ		การรวบรวมบรรณานุกรม		การเขียนเชิงอรรถ		การเขียนรายงาน ฯ	
	$\bar{X}$	แปรความ S.D.	$\bar{X}$	แปรความ S.D.	$\bar{X}$	แปรความ S.D.	$\bar{X}$	แปรความ S.D.	$\bar{X}$	แปรความ S.D.
ระดับ ปาส.										
พัฒนการพระนคร	๒.๒	ปานกลาง ๐.๖๑	๒.๑	ปานกลาง ๐.๔๔	๑.๘	ปานกลาง ๐.๖๑	๒.๓	ปานกลาง ๐.๖๔	๒.๑	ปานกลาง ๐.๗๔
บพิตรพิมุข	๒.๑	ปานกลาง ๐.๗๑	๒.๓	ปานกลาง ๐.๕๗	๑.๘	ปานกลาง ๐.๖๔	๑.๘	ปานกลาง ๐.๖๔	๑.๘	ปานกลาง ๐.๗๑
พระนครเหนือ	๒.๓	ปานกลาง ๐.๗๐	๒.๕	ปานกลาง ๐.๕๓	๑.๖	ปานกลาง ๐.๕๒	๑.๖	ปานกลาง ๐.๕๒	๒.๑	ปานกลาง ๐.๓๓
เทเวศร์	๑.๘	ปานกลาง ๐.๘๕	๑.๘	ปานกลาง ๐.๕๘	๒.๑	ปานกลาง ๐.๕๘	๑.๘	ปานกลาง ๐.๖๗	๒.๒	ปานกลาง ๐.๖๔
เทคนิคกรุงเทพ	๒.๐	ปานกลาง ๐.๖๘	๒.๐	ปานกลาง ๐.๗๖	๑.๖	ปานกลาง ๐.๖๘	๑.๔	น้อย ๐.๗๐	๑.๘	ปานกลาง ๐.๘๗
ระดับ ปม.										
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	๒.๑	ปานกลาง ๐.๖๘	๒.๒	ปานกลาง ๐.๖๓	๒.๐	ปานกลาง ๐.๗๐	๒.๒	ปานกลาง ๐.๖๔	๒.๕	ปานกลาง ๐.๕๐
พระนครใต้	๒.๒	ปานกลาง ๐.๖๔	๒.๒	ปานกลาง ๐.๗๑	๒.๑	ปานกลาง ๐.๗๓	๑.๘	ปานกลาง ๐.๖๒	๒.๒	ปานกลาง ๐.๖๓
ระดับปริญญาตรี										
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒.๐	ปานกลาง ๐.๐๐*	๒.๒	ปานกลาง ๐.๕๐	๒.๐	ปานกลาง ๐.๘๑	๒.๐	ปานกลาง ๐.๘๑	๒.๕	ปานกลาง ๐.๕๗
คหกรรมศาสตร์	๒.๗	มาก ๐.๔๗	๒.๓	ปานกลาง ๐.๗๔	๒.๖	มาก ๐.๔๘	๒.๖	มาก ๐.๕๘	๒.๖	มาก ๐.๕๔
ศิลปกรรม	๒.๓	ปานกลาง ๐.๖๕	๒.๒	ปานกลาง ๐.๕๒	๒.๔	ปานกลาง ๐.๖๘	๒.๔	ปานกลาง ๐.๖๘	๒.๒	ปานกลาง ๐.๖๔

หมายเหตุ * S.D. = 0.00 ผู้ตอบมากกว่า ๑ คน แต่มีความเห็นเหมือนกัน

ตารางที่ ๔ แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่าสามารถนำความรู้ที่เรียนในแต่ละหัวข้อวิชาไปใช้ประโยชน์ได้ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ผู้เรียนจากวิทยาเขตพัฒนการพระนครเห็นว่า หัวข้อห้องสมุดและการให้บริการ หัวข้อการจัดหมู่หนังสือและการเรียงหนังสือชั้นชั้น สามารถนำความรู้ที่เรียนไปใช้ประโยชน์ได้ในระดับน้อย เช่นเดียวกับผู้เรียนจากวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกันในหัวข้อการจัดหมู่หนังสือ และ หัวข้อการเขียนเชิงอรรถ ส่วนผู้เรียนจากคณะศึกษาศาสตร์เห็นว่าสามารถนำความรู้ที่เรียนในหัวข้อการใช้หนังสืออ้างอิง การรวบรวมบรรณานุกรม การเขียนเชิงอรรถ และการเขียนรายงานหรือภาคินพนธ์ ไปใช้ประโยชน์ได้ในระดับมาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๓ ลักษณะการเรียนการสอนในด้านวิธีสอน การใช้สื่อการสอน กิจกรรม การวัดผล การประเมินผล

วิธีสอน

การสอนที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ประการหนึ่งก็คือ ผู้สอนควรใช้วิธีสอนหลาย ๆ แบบ ในการสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด ผู้สอนจากวิทยาเขตและคณะทั้ง ๑๐ แห่งได้ใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ในแต่ละหัวข้อวิชา ซึ่งได้แก่วิธีสอนแบบบรรยาย แบบสาธิต แบบอภิปราย และแบบนำชมห้องสมุด วิธีสอนที่ผู้สอนได้ปฏิบัติจริงอาจสอดคล้องหรือแตกต่างไปจากความต้องการของผู้เรียน ดังปรากฏในตารางที่ ๑๐-๑๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๐ คำร้อยละของวิธีสอนตามที่ผู้สอนได้ปฏิบัติจริง จำแนกตามหัวข้อวิชา

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา												
	ห้องสมุดและการให้บริการ				ความรู้เกี่ยวกับหนังสือ ฯ				การอ่านหนังสือ				
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	
<u>ระดับปวส.</u>													
พลีชยการพระนคร	๒	๑	๑	๒	๒	๒	-	๒	๒	๑	๑	-	
บพิตรพิมุข	๒	๒	๑	๒	๒	๒	๑	๒	๒	-	๑	-	
พระนครเหนือ	๒	-	-	๑	๒	-	-	-	๒	๑	-	-	
เทเวศร์	๑	-	-	-	๑	๑	-	-	๑	-	-	-	
เทคนิคกรุงเทพ	๒	๑	๑	๒	๒	๑	-	๑	๒	๑	-	-	
<u>ระดับ ปม.</u>													
ชุมพร เขต รุดมศักดิ์	๑	-	๑	-	๑	๑	๑	-	๑	-	-	-	
พระนครใต้	๑	-	๑	-	๑	๑	-	-	๑	-	-	-	
<u>ระดับปริญญาตรี</u>													
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒	-	-	๒	๒	๑	-	๑	๒	๑	๑	-	
คหกรรมศาสตร์	๒	-	-	๒	๒	๑	-	๑	๒	-	๑	-	
ศิลปกรรม	๑	๑	-	๑	๑	๑	-	-	๑	๑	-	-	
รวม	จำนวน	๑๖	๕	๕	๑๒	๑๖	๑๑	๒	๗	๑๖	๕	๕	-
	ร้อยละ	๑๐๐.๐๐	๓๑.๒๕	๓๑.๒๕	๗๕.๐๐	๑๐๐.๐๐	๖๘.๗๕	๑๒.๕๐	๔๓.๗๕	๑๐๐.๐๐	๓๓.๓๓	๒๖.๖๗	-

หมายเหตุ ๑ วิธีสอนแบบ บรรยาย

๒ วิธีสอนแบบ สาธิต

๓ วิธีสอนแบบ อภิปราย

๔ วิธีสอนแบบ นำชมห้องสมุด

เลือกได้มากกว่า ๑ วิธี

ตารางที่ ๑๐ ค่าร้อยละของวิธีสอนที่ผู้สอนได้ปฏิบัติจริง จำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา												
	การจัดทำหนังสือ ฯ				การใช้บัตรรายการ				การใช้หนังสืออ้างอิง				
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	
ระดับ ปวส.													
พิชชการพระนคร	๒	-	-	๒	๒	๑	-	๒	๒	-	-	๑	
บพิตรพิมุข	๒	๒	-	๒	๒	๒	-	๒	๒	๒	-	๒	
พระนครเหนือ	๒	-	-	๑	๒	๒	-	๑	๒	๑	-	๒	
เทเวศร์	๑	-	-	-	๑	-	-	๑	๑	-	-	๑	
เทคนิคกรุงเทพ	๒	-	-	๑	๒	๑	-	๒	๒	๑	-	๒	
ระดับ ปม.													
ชุมพร เขตอุดมศักดิ์	๑	-	-	๑	๑	๑	-	-	๑	๑	-	-	
พระนครใต้	๑	-	-	๑	๑	-	-	-	๑	-	-	๑	
ระดับปริญญาตรี													
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒	-	-	๑	๒	-	๑	๑	๒	๑	-	๑	
คหกรรมศาสตร์	๒	๑	-	๒	๒	๑	-	๑	๒	๑	-	๒	
ศิลปกรรม	๑	๑	-	๑	๑	๑	-	๑	๑	๑	๑	-	
รวม	จำนวน	๑๖	๔	-	๑๒	๑๖	๔	-	๑๑	๑๖	๘	๑	๑๒
	ร้อยละ	๑๐๐.๐๐	๒๕.๐๐	-	๗๕.๐๐	๑๐๐.๐๐	๕๖.๒๕	-	๖๘.๗๕	๑๐๐.๐๐	๕๐.๐๐	๖.๒๕	๗๕.๐๐

ตารางที่ ๑๐ ค่าร้อยละของวิธีสอนที่ผู้สอนได้ปฏิบัติจริง จำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา											
	การจดโน้ต			การรวบรวมบรรณานุกรม			การเขียนเชิงอรรถ			การเขียนรายงาน ฯ		
	๑	๒	๓ ๔	๑	๒	๓ ๔	๑	๒	๓ ๔	๑	๒	๓ ๔
<u>ระดับ ปวส.</u>												
พัฒนการพระนคร	๒	-	- -	๒	๑	- -	๒	๒	- -	๒	๒	- -
บพิตรพิมุข	๒	๒	- -	๒	๒	- -	๒	๒	- -	๒	๒	- -
พระนครเหนือ	๒	-	- -	๒	-	- -	๒	๒	- -	๒	-	- -
เทเวศร์	๑	-	- -	-	๑	- -	-	๑	- -	-	๑	- -
เทคนิคกรุงเทพ	๒	๑	- -	๒	๑	- -	๒	๑	- -	๒	๑	- -
<u>ระดับ ปม.*</u>												
ชุมพร เขตอุดมศักดิ์	๑	๑	- -	๑	-	- -	๑	-	- -	๑	-	- -
พระนครใต้	๑	-	- -	๑	-	- -	๑	-	- -	๑	-	- -
<u>ระดับปริญญาตรี</u>												
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒	๑	- -	๒	-	- -	๒	๑	- -	๒	-	- -
คหกรรมศาสตร์	๒	๑	- -	๒	๒	- -	๒	๑	- -	๒	๑	- -
ศิลปกรรม	๑	-	- -	๑	๑	- -	๑	๑	- -	๑	๑	- -
รวม	จำนวน	๑๖	๖ - -	๑๕	๘ - -	๑๕	๑๑ - -	๑๕	๑๑ - -	๑๕	๘ - -	- -
	ร้อยละ	๑๐๐.๐๐	๓๗.๕๐ - -	๙๓.๗๕	๕๐.๐๐ - -	๙๓.๗๕	๖๘.๗๕ - -	๙๓.๗๕	๕๐.๐๐ - -	๙๓.๗๕	๕๐.๐๐ - -	- -

ตารางที่ ๑๐ แสดงว่าในการสอนแต่ละหัวข้อวิชา ผู้สอนส่วนใหญ่นิยมใช้วิธีสอนแบบบรรยาย เป็นอันดับหนึ่งพร้อมทั้งใช้วิธีสอนแบบสาธิตและแบบนำชมห้องสมุดประกอบด้วย ซึ่งเรียงลำดับค่าร้อยละของแต่ละหัวข้อวิชาได้ดังนี้

หัวข้อวิชา	วิธีสอน			
	อันดับ ๑	ร้อยละ	อันดับ ๒	ร้อยละ
ห้องสมุดและการให้บริการ	บรรยาย	๑๐๐.๐๐	นำชมห้องสมุด	๗๕.๐๐
ความรู้เกี่ยวกับหนังสือ	บรรยาย	๑๐๐.๐๐	สาธิต	๖๘.๗๕
การอ่านหนังสือ	บรรยาย	๑๐๐.๐๐	สาธิต	๓๓.๓๔
การจัดหมู่หนังสือ	บรรยาย	๑๐๐.๐๐	นำชมห้องสมุด	๗๕.๐๐
การใช้บัตรรายการ	บรรยาย	๑๐๐.๐๐	นำชมห้องสมุด	๖๘.๗๕
การใช้หนังสืออ้างอิง	บรรยาย	๑๐๐.๐๐	นำชมห้องสมุด	๗๕.๐๐
การจัดโต๊ะ	บรรยาย	๑๐๐.๐๐	สาธิต	๓๗.๕๐
การรวบรวมบรรณานุกรม	บรรยาย	๕๓.๗๕	สาธิต	๕๐.๐๐
การเขียนเชิงบรรณ	บรรยาย	๕๓.๗๕	สาธิต	๖๘.๗๕
การเขียนรายงานฯ	บรรยาย	๕๓.๗๕	สาธิต	๕๐.๐๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ คำร้อยละของวิธีสอนตามให้ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนใช้ในการสอน จำแนกตามหัวข้อวิชา

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา												
	ห้องสมุดและการให้บริการ				ความรู้เกี่ยวกับหนังสือ ฯ				การอ่านหนังสือ				
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	
ระดับ ปวส.													
พลียขการพระนคร	๑๒	๓	๒	๑๐	๔	๔	๑	๓	๗	๒	-	๕	
บพิตรพิมุข	๑๐	๕	๓	๑๑	๖	๓	๒	๑๐	๗	๗	๔	๕	
พระนครเหนือ	๖	๒	-	๗	๔	๓	๑	๕	๓	-	-	๑	
เทเวศร์	๑๐	๔	๑	๗	๗	๒	๒	๖	-	๑	๑	๓	
เทคนิคกรุงเทพ	๗	๕	๑	๖	๖	๕	๒	๗	๖	๖	๒	๕	
ระดับ ปม.													
ชุมพร เขตอุดมศักดิ์	๑๐	๔	-	๗	๖	๓	๓	๗	๖	๒	๒	๓	
พระนครใต้	๔	๓	๑	๑๐	๖	๔	๒	๖	๕	๓	๕	๓	
ระดับปริญญาตรี													
วิศวกรรม เทคโนโลยี	๔	๓	-	๔	๒	๑	๑	๒	๓	-	-	-	
คหกรรมศาสตร์	๔	๕	-	๑๐	๗	๒	๓	๒	๖	๓	๒	-	
ศิลปกรรม	๔	๓	๑	๑๐	๓	๓	๒	๓	๕	๓	๓	๒	
รวม	จำนวน (N=๑๖๗)	๔๕	๓๖	๔	๔๔	๖๒	๒๙	๑๔	๕๕	๕๖	๒๗	๑๔	๒๖
ร้อยละ	๕๐.๕๐	๒๑.๕๕	๕.๓๙	๕๐.๓๐	๓๗.๑๒	๑๗.๓๖	๑๑.๓๗	๓๒.๕๓	๓๓.๕๓	๑๖.๑๖	๑๑.๓๗	๑๕.๕๖	

หมายเหตุ ๑ - วิธีสอนแบบ บรรยาย
๒ - วิธีสอนแบบ สาธิต

๓ - วิธีสอนแบบ อภิปราย
๔ - วิธีสอนแบบ นำชมห้องสมุด

ตารางที่ ๑๑ ค่าร้อยละของวิธีสอนตามที่มีเรียนต้องการให้ผู้สอนใช้ในการสอน จำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา												
	การจัดหมู่หนังสือ ฯ				การใช้บัตรรายการ				การใช้หนังสืออ้างอิง				
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	
ระดับ ปวส.													
พลศึกษาพระนคร	๕	๗	-	๑๐	๕	๗	-	๕	๑๑	๕	-	๕	
บริหารนิเทศ	๑๒	๕	-	๑๕	๗	๕	-	๕	๑๕	๖	๑	๗	
พระนครเหนือ	๕	๗	-	๕	๕	๖	-	๕	๗	๒	๑	๕	
เทเวศร์	๗	๗	๕	๑๑	๑๕	๗	๕	๗	๑๐	๕	-	๕	
เทคนิคกรุงเทพ	๗	๗	๑	๑๒	๑๒	๕	๗	๗	๑๒	๗	๕	๗	
ระดับ นม.													
ชุมพร เขตอุดมศึกษา	๗	๕	๑	๗	๕	๗	๕	๕	๕	๗	๕	๖	
พระนครใต้	๖	๑๑	๕	๑๐	๗	๗	-	๗	๑๐	๗	-	๗	
ระดับปริญญาตรี													
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒	๕	๑	๓	๓	๕	๑	๓	๒	๓	๑	๑	
คหกรรมศาสตร์	๕	๗	-	๑๐	๖	๓	๕	๑๐	๑๐	๕	๑	๕	
ศิลปกรรม	๕	๗	-	๗	๗	๓	-	๗	๑๕	๑	๑	๗	
รวม	จำนวน	๖๐	๗๘	๗	๙๑	๗๖	๖๓	๑๒	๗๕	๑๐๐	๕๐	๙	๕๓
	ร้อยละ	๓๕.๙๒	๔๖.๗๐	๔.๑๙	๕๔.๘๙	๔๕.๕๐	๓๗.๗๒	๗.๑๔	๔๔.๙๑	๕๙.๘๘	๒๙.๙๕	๕.๓๘	๓๑.๗๓

ตารางที่ ๑๑ คำร้อยละของวิธีสอนตามที่ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนใช้ในการสอน จำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา																
	การจดโน้ต ฯ				การรวบรวมบรรณานุกรม				การเขียนเชิงอรรถ				การเขียนรายงาน ฯ				
	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๔	
ระดับ ปวส.																	
พลศึกษาพระนคร	๑๕	๓	๑	-	๗	๘	๒	-	๑๐	-	-	๕	๑๘	-	๕	๒	
บพิตรพิมุข	๑๖	๔	-	-	๑๑	๘	-	-	๑๒	๑๐	-	-	๑๕	-	๗	๓	
พระนครเหนือ	๗	๓	๒	๓	๕	๕	๑	๒	๓	๒	๕	๓	๕	๕	๒	๑	
เทเวศร์	๑๑	๕	๒	๒	๑๓	๗	๒	๕	๑๑	๗	๒	๓	๑๐	๗	๓	๒	
เทคนิคกรุงเทพ	๑๓	๕	๕	-	๗	๗	๕	๗	๑๓	๕	๓	-	๑๒	๗	๒	๓	
ระดับ บม.																	
ชุมพร เขตระดมศักดิ์	๑๔	๓	๒	-	๕	๗	-	๒	๑๕	๗	-	๒	๑๐	๕	๕	๕	
พระนครใต้	๑๓	๕	๓	๒	๕	๖	-	๒	๑๐	๗	-	๑	๑๐	๕	๖	๕	
ระดับปริญญาตรี																	
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๓	๒	๓	๒	๒	-	-	๓	๕	๒	๕	-	๓	๓	๒	๒	
คหกรรมศาสตร์	๑๒	๓	๒	๑	๑๒	๓	๒	๒	๑๓	๑๐	๑	-	๘	๘	๓	๓	
ศิลปกรรม	๑๓	๓	-	๒	๑๕	๕	๒	๖	๑๐	๑๒	-	-	๖	๑๐	๓	-	
รวม	จำนวน	๑๑๗	๓๕	๑๘	๑๒	๘๘	๕๗	๑๓	๒๕	๑๐๑	๖๖	๑๕	๑๘	๕๗	๔๕	๓๗	๒๔
	ร้อยละ	๗๐.๐๕	๒๐.๕๕	๑๑.๓๗	๗.๑๘	๕๓.๒๕	๓๕.๑๓	๗.๗๘	๑๗.๓๖	๖๐.๔๗	๓๙.๕๒	๘.๘๘	๑๐.๗๗	๕๘.๐๘	๒๙.๓๔	๒๒.๑๕	๑๔.๓๔

ตารางที่ ๑๑ แสดงว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการให้ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบบรรยาย เป็นอันดับหนึ่งในการสอนแต่ละหัวข้อวิชา พร้อมทั้งต้องการให้ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบสาธิตและแบบนำชมห้องสมุดประกอบด้วย ซึ่งเรียงลำดับค่าร้อยละของแต่ละหัวข้อวิชาได้ดังนี้

หัวข้อวิชา	วิธีสอนที่ต้องการ			
	อันดับ ๑	ร้อยละ	อันดับ ๒	ร้อยละ
ห้องสมุดและการให้บริการ	บรรยาย	๕๐.๙๐	นำชมห้องสมุด	๕๐.๓๐
ความรู้เกี่ยวกับหนังสือ	บรรยาย	๓๗.๑๒	นำชมห้องสมุด	๓๒.๙๓
การอ่านหนังสือ	บรรยาย	๓๓.๕๓	สาธิต	๑๖.๑๖
การจัดหมู่หนังสือ	นำชมห้องสมุด	๕๕.๘๙	สาธิต	๔๖.๗๐
การใช้บัตรรายการ	บรรยาย	๔๕.๕๐	นำชมห้องสมุด	๔๔.๙๑
การใช้หนังสืออ้างอิง	บรรยาย	๕๙.๘๘	นำชมห้องสมุด	๓๑.๗๓
การจัดโต๊ะ	บรรยาย	๗๐.๐๕	สาธิต	๒๐.๙๕
การรวบรวมบรรณานุกรม	บรรยาย	๕๓.๒๙	สาธิต	๓๔.๑๓
การเขียนเชิงอรรถ	บรรยาย	๖๐.๔๗	สาธิต	๓๙.๕๒
การเขียนรายงานฯ	บรรยาย	๕๘.๐๘	สาธิต	๒๙.๓๔

จากตารางที่ ๑๐-๑๑ จะเห็นว่าในการสอนหัวข้อวิชาต่าง ๆ ส่วนใหญ่ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบบรรยาย เป็นอันดับหนึ่ง และใช้วิธีสอนแบบสาธิตหรือแบบนำชมห้องสมุดประกอบด้วย ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่ นอกจากหัวข้อความรู้เกี่ยวกับหนังสือ วารสาร และหนังสือพิมพ์ หัวข้อการจัดหมู่หนังสือและการเรียงหนังสือชั้นชั้น ผู้สอนทุกคนใช้วิธีสอนแบบบรรยาย เป็นอันดับหนึ่ง แบบสาธิตและแบบนำชมห้องสมุดประกอบตามลำดับ แต่ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบบรรยายอันดับหนึ่ง แบบนำชมห้องสมุดอันดับสอง สำหรับหัวข้อความรู้เกี่ยวกับหนังสือ วารสารและหนังสือพิมพ์ และใช้วิธีสอนแบบนำชมห้องสมุดเป็นอันดับหนึ่ง แบบสาธิตอันดับสองสำหรับหัวข้อการจัดหมู่หนังสือ และการเรียงหนังสือชั้นชั้น

การใช้สื่อการสอน

สื่อการสอนเป็นเครื่องมือที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนอย่างเต็มที่ อีกทั้งเป็นการสร้างแรงจูงใจและเร้าความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้เข้าใจเรื่องราวที่เรียนได้ถูกต้องสมบูรณ์ ในการสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด ผู้สอนจากวิทยาเขตและคณะต่าง ๆ ได้ใช้สื่อการสอนหลายอย่างประกอบการสอนในแต่ละหัวข้อวิชา ซึ่งได้แก่ กระดานดำ ของจริง เช่น คู่มือการใช้ห้องสมุด บัตรรายการ ตัวอย่างบรรณนิทัศน์ รายงานที่สมบูรณ์ ฯลฯ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ จุลสาร กฤตภาค ฯ รูปภาพ ภาพนิ่ง (Slides) ภาพเลื่อน (Filmstrips) แผนภูมิ ภาพยนต์ (Films) แผ่นโปร่งใส (Transparencies) เป็นต้น การใช้สื่อการสอนเหล่านี้อาจสอดคล้องหรือแตกต่างกันไปจากความต้องการของผู้เรียน ดังปรากฏในตารางที่ ๑๒-๑๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ คำร้อยละของสื่อการสอนตามที่ผู้สอนได้ใช้ประกอบการสอน จำแนกตามหัวข้อวิชา

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา																	
	ห้องสมุดและการให้บริการ									ความรู้เกี่ยวกับหนังสือ วารสารและหนังสือพิมพ์								
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙
ระดับ ปวส.																		
พัฒนการพระนคร	๒	๑	๑	-	-	-	-	-	-	๒	-	๒	-	-	-	-	-	-
บพิตรพิมุข	๒	๒	๒	๑	๒	-	๑	-	๑	๑	๑	๒	-	-	-	๑	-	-
พระนครเหนือ	๑	๑	-	-	๑	-	-	-	-	๑	๑	๒	-	-	-	-	-	-
เทเวศร์	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑	-	-	-	-	-	-
เทคนิคกรุงเทพ	๒	๒	๒	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-
ระดับ ปม.																		
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-
พระนครใต้	๑	๑	๑	-	๑	๑	๑	-	-	๑	๑	๑	๑	-	-	๑	-	-
ระดับปริญญาตรี																		
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๑	๒	๒	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๒	-	-	-	-	-	-
คหกรรมศาสตร์	๑	๒	๑	๑	-	-	-	-	-	๑	๑	๑	๑	๑	-	-	-	-
ศิลปกรรม	๑	๑	๑	๑	๑	-	-	-	-	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-
จำนวน (N=๑๖)	๑๓	๑๔	๑๒	๓	๕	๑	๒	-	๑	๑๐	๙	๑๔	๒	๑	-	๒	-	-
รวม ร้อยละ	๘๑.๒๕	๘๗.๕๐	๗๕.๐๐	๑๘.๗๕	๓๑.๒๕	๖.๒๕	๑๒.๕๐	-	๖.๒๕	๖๒.๕๐	๕๖.๒๕	๘๗.๕๐	๑๒.๕๐	๖.๒๕	-	๑๒.๕๐	-	-

หมายเหตุ ๑ - กระดานดำ ๓ - สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ๔ - แผนภูมิ ๗ - ภาพนิ่ง ๘ - แผ่นโปร่งใส
 ๒ - ของจริง ๕ - รูปภาพ ๖ - ภาพยนต์ ๘ - ภาพเลื่อน เลือกตอบได้มากกว่า ๑ ประเภท

ตารางที่ ๑๒ ค่าร้อยละของสื่อการสอนตามที่มีสอนได้ใช้ประกอบการสอน จำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา																
	การอ่านหนังสือ									การจัดหมู่หนังสือ ฯ							
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘
ระดับ ปวส.																	
พลีชีพการพระนคร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
บทพิตรพิมุข	๑	๑	๑	๑	๑	-	-	-	-	๒	-	๒	-	๒	-	-	-
พระนครเหนือ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒	๒	-	-	-	-	-	-
เทเวศร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๑	-	-	-	-	๑
เทคนิคกรุงเทพ	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	๒	๒	-	-	-	-	-	-
ระดับ ปม.																	
ชุมพร เขต รอุดมศักดิ์	๑	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	-
พระนครใต้	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-	๑	๑	-	๑	-	๑	-	-
ระดับปริญญาตรี																	
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒	-	๒	-	-	-	-	-	-	๒	๒	๒	-	-	-	-	๑
คหกรรมศาสตร์	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-	๒	๒	-	-	-	-	-	-
ศิลปกรรม	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๑	๑	-	-	-	-
รวม																	
จำนวน	๘	๔	๗	๑	๑	-	-	-	-	๑๓	๑๑	๘	๒	๒	๑	-	๒
ร้อยละ	๕๐.๐๐	๒๕.๐๐	๔๓.๗๕	๖.๒๕	๖.๒๕	-	-	-	-	๘๑.๒๕	๖๘.๗๕	๔๓.๗๕	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	๑๒.๕๐	-	๑๒.๕๐

ตารางที่ ๑๒. ค่าร้อยละของสื่อการสอนตามที่มีผู้สอนได้ใช้ประกอบการสอน จำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา																	
	การใช้บัตรรายการ									การใช้หนังสืออ้างอิง								
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙
ระดับ ปวส.																		
พลศึกษาพระนคร	๒	๒	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	๒	-	-	-	-	-	-
บพิตรพิมุข	๒	๒	๑	๑	๒	-	-	-	-	๒	๒	๒	-	-	-	-	-	-
พระนครเหนือ	๒	๒	-	-	-	-	-	-	-	-	๒	๒	-	-	-	-	-	-
เทเวศร์	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	๑	-	-	-	-	-	๑
เทคนิคกรุงเทพ	๒	๒	๒	-	-	-	-	-	๒	-	๑	๒	-	-	-	-	-	-
ระดับ ปวช.																		
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	-	๑	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑	-	-	-	-	-	-
พระนครใต้	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	-
ระดับปริญญาตรี																		
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑	๒	๑	-	-	-	-	-	-
คหกรรมศาสตร์	๑	๒	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-
ศิลปกรรม	๑	๑	-	๑	-	-	-	-	-	๑	๑	๑	๑	-	-	-	-	-
จำนวน	๑๒	๑๓	๔	๑	๒	-	๑	-	๓	๕	๑๒	๑๓	๑	-	-	-	-	๑
รวม	ร้อยละ	๗๕.๐๐	๘๑.๒๕	๒๕.๐๐	๖.๒๕	๑๒.๕๐	-	๖.๒๕	-	๑๘.๗๕	๓๑.๒๕	๗๕.๐๐	๘๑.๒๕	๖.๒๕	-	-	-	๖.๒๕

ตารางที่ ๑๒ ค่าร้อยละของสื่อการสอนตามที่ใช้สอนได้ใช้ประกอบการสอน จำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา																
	การจัดเนื้อหา									การรวบรวมบรรณานุกรม							
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘
ระดับ ปวส.																	
พลศึกษาพระนคร	๒	๑	-	-	-	-	-	-	-	๒	๒	-	-	-	-	-	-
บพิตรพิมุข	๒	๒	๒	-	-	-	-	-	-	๒	๒	๒	-	-	-	-	-
พระนครเหนือ	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๑	-	-	-	-	-
เทเวศร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	๑
เทคนิคกรุงเทพ	๒	๑	-	-	-	-	-	-	-	๒	๑	-	-	-	-	-	-
ระดับ ปม.																	
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
พระนครใต้	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	-
ระดับปริญญาตรี																	
วิศวกรรมเทคโนโลยี	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	-
คหกรรมศาสตร์	๒	๑	๑	-	-	-	-	-	-	๒	๒	๑	-	-	-	-	-
ศิลปกรรม	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	๑	-	-	-	-	-
รวม	จำนวน	๑๑	๗	๓	-	-	-	-	-	๑๑	๙	๖	-	-	-	-	๑
ร้อยละ		๖๘.๗๕	๔๓.๗๕	๑๘.๗๕	-	-	-	-	-	๖๘.๗๕	๕๖.๒๕	๓๗.๕๐	-	-	-	-	๖.๒๕

ตารางที่ ๑๒ ค่าร้อยละของสื่อการสอนตามที่ผู้สอนได้ใช้ประกอบการสอนจำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา																	
	การเขียนเชิงอรรถ									การเขียนรายงาน ฯ								
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙
ระดับ ปวส.																		
พลศึกษาพระนคร	-	๒	-	-	-	-	-	-	-	๒	๑	-	-	-	-	-	-	-
บพิตรพิมุข	๒	๒	๒	-	-	-	-	-	-	๒	๒	-	-	-	-	-	-	-
พระนครเหนือ	๒	๑	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑	-	-	-	-	-	-
เทเวศร์	-	-	๑	-	-	-	-	-	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-	-
เทคนิคกรุงเทพ	๒	๑	๑	-	-	-	-	-	-	๒	๒	-	-	-	-	-	-	-
ระดับ ปม.																		
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	๑	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	-
พระนครใต้	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	-
ระดับปริญญาตรี																		
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-
คหกรรมศาสตร์	๒	๒	๑	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-
ศิลปกรรม	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๑	-	-	-	-	-	-
รวม	จำนวน	๑๒	๑๐	๕	-	-	-	-	๑	๑๐	๑๒	๔	-	-	-	-	-	-
	ร้อยละ	๗๕.๐๐	๖๒.๕๐	๕๖.๐๐	-	-	-	-	๖.๒๕	๖๒.๕๐	๗๕.๐๐	๒๕.๐๐	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ ๑๒ แสดงว่าในการสอนแต่ละหัวข้อวิชา ผู้สอนส่วนใหญ่นิยมใช้สื่อการ-
สอนประเภทกระดานดำ ของจริงและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ประกอบการสอน ซึ่งเรียงลำดับค่า
ร้อยละของแต่ละหัวข้อวิชาได้ดังนี้

หัวข้อวิชา	ประเภทของสื่อการสอน					
	อันดับ ๑	ร้อยละ	อันดับ ๒	ร้อยละ	อันดับ ๓	ร้อยละ
ห้องสมุดและการให้บริการ	ของจริง	๘๗.๕๐	กระดานดำ	๘๑.๒๕	สิ่งพิมพ์ ฯ	๗๕.๐๐
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับหนังสือ ฯ	สิ่งพิมพ์ ฯ	๘๗.๕๐	กระดานดำ	๖๒.๕๐	ของจริง	๕๖.๒๕
การอ่านหนังสือ	กระดานดำ	๕๐.๐๐	สิ่งพิมพ์ ฯ	๔๓.๗๕	ของจริง	๒๕.๐๐
การจัดหมู่หนังสือ ฯ	กระดานดำ	๘๑.๒๕	ของจริง	๖๘.๗๕	สิ่งพิมพ์ ฯ	๔๓.๗๕
การใช้บัตรรายการ	ของจริง	๘๑.๒๕	กระดานดำ	๗๕.๐๐	สิ่งพิมพ์ ฯ	๒๕.๐๐
การใช้หนังสืออ้างอิง	สิ่งพิมพ์ ฯ	๘๑.๒๕	ของจริง	๗๕.๐๐	กระดานดำ	๓๑.๒๕
การจดโน้ต ฯ	กระดานดำ	๖๘.๗๕	ของจริง	๔๓.๗๕	สิ่งพิมพ์ ฯ	๑๘.๗๕
การรวบรวมบรรณานุกรม	กระดานดำ	๖๘.๗๕	ของจริง	๕๖.๒๕	สิ่งพิมพ์ ฯ	๓๗.๕๐
การเขียนเชิงบรรณ	กระดานดำ	๗๕.๐๐	ของจริง	๖๒.๕๐	สิ่งพิมพ์ ฯ	๕๖.๒๕
การเขียนรายงาน ฯ	ของจริง	๗๕.๐๐	กระดานดำ	๖๒.๕๐	สิ่งพิมพ์ ฯ	๒๕.๐๐

ส่วนสื่อการสอนประเภทอื่น ๆ เช่น รูปภาพ แผนภูมิ ภาพยนต์ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว
และแผ่นโปร่งใส มีผู้สอนจำนวนน้อยมากประมาณ ๖.๒๕-๓๑.๒๕ ที่นิยมใช้ และส่วนใหญ่ไม่
นิยมใช้เลย นอกจากผู้สอนจากวิทยาลัยครูศรีนครินทร์ วิทยาลัยครูนครใต้ วิทยาลัยครู
ได้ใช้สื่อการสอนประเภทหลังนี้บ้างบางชนิด เช่น แผนภูมิ ภาพนิ่ง แผ่นโปร่งใส ประกอบ
การสอนในบางหัวข้อวิชา

ตารางที่ ๑๓ คำร้อยละของสื่อการสอนตามที่ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนใช้ประกอบการสอน จำแนกตามหัวข้อวิชา

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา																	
	ห้องสมุดและการให้บริการ									ความรู้เกี่ยวกับหนังสือวารสารและหนังสือพิมพ์								
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙
ระดับ ปวส.																		
พลศึกษาพระนคร	๕	๗	๓	-	-	-	-	-	-	๒	๗	๗	-	-	-	๑	-	-
บพิตรพิมุข	๕	๘	๕	๓	๓	๕	๗	๓	๕	-	๕	๑๕	-	๕	๒	๒	-	๒
พระนครเหนือ	๓	๕	๒	๑	-	-	-	-	-	๕	๕	๑๒	๕	๒	-	-	๑	-
เทเวศร์	๕	๗	๕	-	-	๖	-	๑	๒	๑	๕	๘	-	-	-	-	๑	๒
เทคนิคกรุงเทพ	๕	๘	๓	๒	๓	๖	-	๒	๒	๒	๖	๗	-	๒	๑	-	๒	๒
ระดับ ปม.																		
ชุมพรเขตรอุดมศึกษา	๕	๗	๓	๑	-	๓	-	-	๒	๑	๓	๗	๒	-	-	๑	-	-
พระนครใต้	๓	๘	๓	๒	๒	๕	๕	๑	๓	๒	๗	๕	๕	๒	๖	๒	-	๒
ระดับปริญญาตรี																		
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๕	๖	๓	-	-	๓	-	-	-	๑	๒	๕	-	-	-	-	-	-
คหกรรมศาสตร์	๕	๖	๕	๓	๒	๓	-	-	๓	๑	๗	๑๒	๓	-	๑	-	๑	๑
ศิลปกรรม	๖	๕	๓	๓	๓	๕	-	-	๒	๑	๖	๗	๕	-	๑	-	๑	๑
รวม	จำนวน (N=๑๖๗)๔๔	๖๗	๓๒	๑๕	๑๓	๓๓	๑๑	๗	๑๕	๑๕	๕๒	๘๘	๑๕	๑๐	๑๑	๖	๕	๑๐
ร้อยละ	๒๖.๓๘	๔๐.๑๒	๑๕.๑๖	๘.๙๘	๗.๗๘	๑๙.๗๖	๖.๕๘	๔.๑๙	๑๑.๓๗	๘.๙๘	๓๑.๑๔	๕๒.๖๙	๑๑.๓๗	๕.๙๘	๖.๕๘	๓.๕๘	๒.๙๘	๕.๙๘

หมายเหตุ ๑ - กระดาษดำ ๓ - สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ๕ - แผนภูมิ ๗ - ภาพนิ่ง ๙ - แผ่นโปร่งใส
 ๒ - ของจริง ๔ - รูปภาพ ๖ - ภาพยนต์ ๘ - ภาพเคลื่อนไหว เลือกตอบได้มากกว่า ๑ ประเภท

ตารางที่ ๑๓ ค่าร้อยละของสื่อการสอนตามที่ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนใช้ประกอบการสอน จำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา																	
	การอ่านหนังสือ									การจัดทำหนังสือและการเรียงหนังสือขึ้นชั้น								
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙
ระดับ ปวส.																		
พลับพลาการพระนคร	-	๓	๔	-	-	-	-	-	-	๒	๔	-	-	-	-	-	-	-
บพิตรพิมุข	-	๔	๕	๔	๓	-	๓	-	-	๓	๑๕	๓	๓	๔	๕	๔	๕	๕
พระนครเหนือ	๓	๓	๔	๒	-	-	-	-	๑	๓	๓	๒	๒	๓	๑	๓	๑	๑
เทเวศร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	๒	๒	๔	-	๒	๒	๔	๑	๑
เทคนิคกรุงเทพ	๑	๕	๓	๒	-	๔	-	๑	๑	๔	๓	๔	๕	๓	๕	๔	๕	๕
ระดับ ปม.																		
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	๒	๔	๔	๓	-	๓	๑	๒	๑	๓	๔	๑	๒	-	๒	๓	๕	๑
พระนครใต้	๒	๔	๔	๓	-	๔	๑	๑	๑	๒	๕	๕	๕	-	๒	๔	๑	๕
ระดับปริญญาตรี																		
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๑	๒	๔	-	-	-	๑	-	-	๑	๔	-	๒	-	๒	๓	๑	-
คหกรรมศาสตร์	๑	๓	๔	-	-	๒	-	๑	๑	๑	๑	๓	๒	๑	๕	๔	-	-
ศิลปกรรม	๒	๓	๒	๓	๓	๑	-	-	-	๒	๑๕	-	๓	๕	๕	๔	-	-
รวม	๑๒	๓๐	๓๔	๑๗	๖	๑๔	๖	๕	๕	๒๓	๘๕	๑๔	๑๔	๑๖	๑๗	๓๔	๑๐	๑๐
จำนวน																		
ร้อยละ	๗.๑๘	๑๗.๖๖	๒๓.๓๕	๑๐.๑๘	๓.๕๔	๘.๓๓	๓.๕๔	๒.๙๔	๒.๙๔	๑๓.๗๗	๕๐.๘๔	๑๐.๓๓	๑๑.๓๓	๙.๕๘	๑๐.๑๘	๒๐.๓๖	๕.๙๕	๕.๙๕

ตารางที่ ๑๓ ค่าร้อยละของสื่อการสอนที่ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนใช้ประกอบการสอน จำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา																		
	การใช้บัตรรายการ									การใช้หนังสืออ้างอิง									
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	
ระดับ ปวส.																			
พลศึกษาพระนคร	๓	๑๐	๒	-	-	-	๒	-	๒	๒	๓	๖	๒	๑	๑	-	-	-	
บพิตรพิมุข	๒	๑๕	-	-	๑	๒	๒	-	๙	๖	๙	๑๓	๑	-	-	๒	-	๑	
พระนครเหนือ	๒	๙	๒	๙	-	๑	๒	-	๑	๓	๓	๒	๑	๒	๒	-	-	-	
เทเวศร์	๑	๑๓	๓	๒	๑	๒	-	๓	๓	๒	๙	๙	๑	-	-	๒	-	๒	
เทคนิคกรุงเทพ	๒	๑๓	๓	๙	-	-	-	๒	๒	๓	๓	๙	-	-	-	-	-	-	
ระดับ ปม.																			
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	๒	๑๑	๑	-	๑	๒	-	๓	๑	๓	๙	๒	-	-	-	๒	-	๒	
พระนครใต้	๒	๑๔	๒	๒	-	๓	๒	-	๑	๒	๙	๙	-	-	๒	-	-	๑	
ระดับปริญญาตรี																			
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒	๙	-	๑	๑	-	๑	-	๑	๒	๑	๓	๑	-	-	-	-	-	
คหกรรมศาสตร์	๑	๑๕	๑	-	-	๑	๒	-	๑	๓	๒	๓	-	-	-	-	๒	-	
ศิลปกรรม	๒	๑๑	-	๑	๒	-	-	-	๑	๓	๒	๖	๑	-	-	-	๒	๑	
รวม	จำนวน	๑๙	๑๑๔	๑๔	๑๔	๖	๑๑	๑๑	๙	๑๗	๒๙	๓๒	๗๙	๗	๓	๕	๖	๙	๗
	ร้อยละ	๑๑.๓๘	๖๘.๒๖	๘.๓๘	๘.๓๘	๓.๕๙	๖.๕๘	๖.๕๘	๕.๗๙	๑๐.๑๘	๑๗.๓๖	๑๙.๑๖	๔๗.๓๐	๔.๑๙	๑.๗๙	๒.๙๙	๓.๕๙	๒.๓๘	๔.๑๙

ตารางที่ ๑๓ ค่าร้อยละของสื่อการสอนตามที่อยู่เรียนต้องการให้ผู้สอนใช้ประกอบการสอน จำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา																		
	การจดโน้ตหรือบันทึกข้อความ									การรวบรวมบรรณานุกรม									
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	
ระดับ ปวส.																			
พิธีกรรมการพระนคร	๔	๓	๒	๑	๑	-	1	-	1	๕	๗	๓	-	-	-	-	-	๑	
บทกวีนิพนธ์	๔	๗	๓	๑	๕	-	๓	-	๒	๗	๑๓	๗	-	๒	-	๒	-	๒	
พระนครเหนือ	๑	๓	๒	1	๑	๑	1	๑	1	๓	๕	๓	-	-	-	-	-	๑	
เทเวศร์	๖	๕	๓	๑	1	๑	1	๓	๓	๕	๕	๕	๒	-	๒	๑	๑	๑	
เทคนิคกรุงเทพ	๑๑	๖	๕	๑	๑	๑	1	๑	๕	๖	๑๐	๕	-	-	๒	-	1	๑	
ระดับ ปม.																			
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	๔	๗	๑	1	๑	1	1	1	1	๕	๑๑	๓	1	1	๑	1	๑	1	
พระนครใต้	๗	๕	๑	1	๑	1	๒	1	1	๗	๑๐	๕	1	๒	๑	๑	1	๑	
ระดับปริญญาตรี																			
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๔	๔	1	๑	1	๑	1	1	๑	๒	๓	๑	1	1	๑	1	1	๑	
คหกรรมศาสตร์	๔	๓	๒	๑	1	๑	1	1	1	๒	๖	๓	1	1	๑	1	1	1	
ศิลปกรรม	๑๐	๒	1	๑	๑	๑	1	1	1	๑	๕	๓	๓	1	1	1	๑	๑	
รวม	จำนวน	๖๕	๕๘	๑๘	๗	๕	๖	๕	๕	๖	๕๓	๕๓	๓๗	๕	๕	๖	๕	๓	๕
ร้อยละ		๓๔.๗๒	๒๘.๗๘	๑๐.๗๘	๔.๑๙	๔.๗๙	๓.๕๙	๒.๕๙	๒.๕๙	๓.๑๙	๒๕.๗๘	๒๕.๗๘	๑๙.๗๘	๒.๕๙	๒.๕๙	๓.๑๙	๒.๕๙	๑.๗๙	๕.๑๙

ตารางที่ ๑๓ ค่าร้อยละของการสอนตามผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนใช้ประกอบการสอน จำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา																		
	การเขียนเชิงอรรถ									การเขียนรายงาน ฯ									
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	
ระดับ ปวส.																			
พัฒนการพระนคร	๓	๑๐	๓	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๓	๖	๕	๓	๑	๑	๑	๑	๒	
บพิตรพิบูลย์	๖	๑๕	๗	๑	๒	๑	๒	๑	๓	๕	๑๐	๖	๑	๒	๑	๒	๑	๓	
พระนครเหนือ	๒	๓	๑	๒	๑	๑	๑	๑	๓	๓	๓	๖	๓	๑	๑	๑	๑	๑	
เทเวศร์	๗	๑๐	๕	๑	๑	๑	๑	๑	๓	๓	๓	๓	๒	๑	๑	๑	๑	๑	
เทคนิคกรุงเทพ	๑๑	๗	๕	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๓	๓	๖	๕	๑	๑	๑	๑	๑	
ระดับ ปม.																			
ชุมพรเขตรอุดมศึกษา	๖	๑๑	๖	๑	๑	๑	๑	๑	๓	๓	๓	๖	๑	๑	๑	๑	๑	๑	
พระนครใต้	๗	๑๐	๕	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๖	๖	๕	๕	๑	๑	๑	๑	๑	
ระดับปริญญาตรี																			
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๑	๓	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๕	๕	๕	๑	๑	๑	๑	๑	๕	
คหกรรมศาสตร์	-	๖	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๕	๑๐	๕	๕	๑	๑	๑	๑	๑	๕	
ศิลปกรรม	-	๕	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๖	๑๒	๕	๑	๑	๑	๕	๑	๑	๑	
รวม	จำนวน	๔๔	๘๑	๓๕	๗	๕	๒	๕	๔	๑๐	๔๑	๘๓	๕๓	๑๖	๗	๒	๕	๔	๑๐
	ร้อยละ	๒๖.๓๕	๔๘.๕๐	๒๐.๕๖	๔.๑๙	๒.๙๙	๑.๑๙	๒.๙๙	๒.๓๘	๕.๙๘	๒๔.๕๕	๔๘.๓๐	๓๑.๓๕	๙.๔๔	๔.๓๘	๑.๑๙	๒.๙๙	๒.๓๘	๕.๙๘

ตารางที่ ๑๓ แสดงว่าในการเรียนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด ผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการให้ผู้สอนใช้สื่อการสอนประเภทของจริง เป็นอันดับหนึ่ง สื่อการสอนประเภทอื่น ๆ เช่น กระดานดำ สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ภาพยนต์ รูปภาพ ภาพนิ่ง และแผ่นโปร่งใส ผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการให้ผู้สอนใช้ประกอบการสอนหัวข้อวิชาต่าง ๆ อันดับรองลงมา ซึ่งเรียงลำดับค่าร้อยละของแต่ละหัวข้อวิชาได้ดังนี้

หัวข้อวิชา	ประเภทของสื่อการสอน					
	อันดับ ๑	ร้อยละ	อันดับ ๒	ร้อยละ	อันดับ ๓	ร้อยละ
ห้องสมุดและการให้บริการ	ของจริง	๔๐.๑๒	กระดานดำ	๒๖.๓๘	ภาพยนตร์	๑๔.๓๖
ความรู้เกี่ยวกับหนังสือ ฯ	สิ่งพิมพ์ ฯ	๕๒.๖๕	ของจริง	๓๑.๑๔	รูปภาพ	๑๑.๓๗
การอ่านหนังสือ	สิ่งพิมพ์ ฯ	๒๓.๓๕	ของจริง	๑๗.๘๖	รูปภาพ	๑๐.๑๘
การจัดหมู่หนังสือ	ของจริง	๕๐.๘๔	ภาพนิ่ง	๒๐.๓๖	กระดานดำ	๑๓.๗๗
การใช้บัตรรายการ	ของจริง	๖๘.๒๖	กระดานดำ	๑๑.๓๘	แผ่นโปร่งใส	๑๐.๑๘
การใช้หนังสืออ้างอิง	สิ่งพิมพ์ ฯ	๔๗.๓๐	ของจริง	๑๔.๑๖	กระดานดำ	๑๗.๓๖
การจดโน้ตฯ	กระดานดำ	๓๘.๕๒	ของจริง	๒๘.๗๔	สิ่งพิมพ์ฯ	๑๐.๗๘
การรวบรวมบรรณานุกรม	ของจริง	๔๘.๗๐	กระดานดำ	๒๕.๗๕	สิ่งพิมพ์ฯ	๒๒.๑๔
การเขียนเชิงพรรณนา	ของจริง	๔๘.๕๐	กระดานดำ	๒๖.๓๕	สิ่งพิมพ์ฯ	๒๐.๘๖
การเขียนรายงาน	ของจริง	๔๘.๗๐	สิ่งพิมพ์ฯ	๓๑.๗๔	กระดานดำ	๒๔.๕๕

จากตารางที่ ๑๒ - ๑๓ จะเห็นว่าในการเรียนการสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดในแต่ละหัวข้อวิชา การใช้สื่อการสอนของผู้สอนส่วนใหญ่ในอันดับหนึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน แต่การใช้สื่อการสอนแต่ละหัวข้อวิชาในอันดับสองและอันดับสามของผู้สอนแตกต่างกับความต้องการของผู้เรียน คือ ผู้เรียนเกือบทั้งหมดต้องการให้ใช้ภาพนิ่งของจริง กระดานดำประกอบ และผู้เรียนจำนวนน้อยเกือบหนึ่งในสี่ต้องการให้ใช้ภาพนิ่งและแผ่นโปร่งใส สำหรับหัวข้อการใช้หนังสืออ้างอิงและการจดโน้ตหรือบันทึกข้อความ สื่อการสอนที่ผู้สอนนิยมใช้เป็นอันดับหนึ่ง อันดับสองและอันดับสามสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

สำหรับสื่อการสอนประเภทหนังสือและสิ่งพิมพ์ อันได้แก่ หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ จุลสาร กฤตภาค ผู้สอนส่วนใหญ่ได้ใช้หนังสือ และสิ่งพิมพ์ทั่ว ๆ ไปโดยไม่ได้เน้นสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ มีวิทยาเขตและคณะเพียง ๔ แห่ง ที่ได้ใช้หนังสือและสิ่งพิมพ์ที่เน้นสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษาของแต่ละแห่ง ได้แก่ วิทยาเขตบพิตรพิมุข ใช้หนังสือและสิ่งพิมพ์ที่เน้นสาขาวิชาบริหารธุรกิจ และศิลปศาสตร์ วิทยาเขตพระนครเหนือเน้นสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม เช่น ช่างยนต์ ช่างเชื่อม ช่างกล ช่างวิทยุ ช่างไฟฟ้า เป็นต้น วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ เน้นสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะศิลปกรรม เน้นสาขาวิชาศิลปะต่าง ๆ และการศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นอกจากการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ ข้างต้นประกอบการสอนแล้ว ในการสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด ผู้สอนจากวิทยาเขตและคณะต่าง ๆ ได้ใช้คู่มือประกอบการสอน ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทแรก ใช้ตำราเรียนที่วิทยาเขตหรือคณะจัดพิมพ์ขึ้นเอง โดยรวบรวมและเรียบเรียงจากหนังสือ วารสาร และเอกสารในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์ และที่เกี่ยวข้องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ประเภทสอง ใช้ตำราเรียนที่เขียนหรือรวบรวมโดยบุคคลที่มีชื่อเสียงหรือสถาบันการศึกษาที่เปิดสอนวิชา บรรณารักษศาสตร์ ดังปรากฏในตารางที่ ๑๔

ตารางที่ ๑๔ คู่มือประกอบการสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดจำแนกตามวิทยาเขตและคณะ

วิทยาเขต/คณะ	ตำราเรียนที่จัดพิมพ์ขึ้นเอง	ตำราเรียนที่เขียนโดยบุคคลหรือสถาบันอื่น	ชื่อตำราและผู้แต่งที่เขียนโดยบุคคลหรือสถาบันอื่น
ระดับ ปวส.			
พัฒนการพระนคร	×		-
บพิตรพิมุข	×		-
พระนครเหนือ	×		-
เทเวศร์	×		-
เทคนิคกรุงเทพ		×	บรรณารักษศาสตร์เบื้องต้น โดย ศ. สุทธิลักษณ์ อ่ำพันวงค์
ระดับ ปม.			
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	×		-
พระนครใต้	×		-
ระดับปริญญาตรี			
วิศวกรรมเทคโนโลยี		×	การใช้บริการห้องสมุดและการเขียนรายงานการค้นคว้า โดย ศ. สุทธิลักษณ์
คหกรรมศาสตร์	×		-
ศิลปกรรม		×	การใช้ห้องสมุด โดยคณาจารย์ ม.ราม ฯ

ตารางที่ ๑๔ แสดงว่าผู้สอนส่วนใหญ่จากวิทยาเขตและคณะ ๗ แห่ง ใช้ตำราเรียนที่จัดพิมพ์ขึ้นเอง และผู้สอนจากวิทยาเขตและคณะ ๓ แห่ง ใช้ตำราเรียนที่เขียนโดยบุคคลหรือสถาบันที่เปิดสอนวิชา บรรณารักษศาสตร์

กิจกรรม

ภายหลังการสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดในแต่ละหัวข้อวิชา ผู้สอนจาก
วิทยาเขตและคณะจะมอบหมายให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดมากกว่าทำรายงาน โดยเฉพาะ
หัวข้อการจัดหมู่หนังสือและการเรียงหนังสือขึ้นชั้น ไม่มีผู้สอนจากวิทยาเขตและคณะใดเลย
ที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำรายงาน ส่วนหัวข้อการใช้บัตรรายการมีผู้สอนจากคณะศิลปกรรม
เพียงแห่งเดียวมอบหมายให้ผู้เรียนไปรวบรวมและคัดลอกบัตรรายการหนังสือในสาขาวิชา
ที่ผู้เรียนสนใจจากหอสมุดแห่งชาติแล้วทำเป็นรายงาน สำหรับหัวข้อการรวบรวมบรรณานุกรม
และการเขียนรายงานมีผู้สอนคิดเป็นร้อยละ ๖๒.๕๐ และ ๗๕.๐๐ ตามลำดับ มอบหมายให้
ผู้เรียนทำรายงานมากกว่าทำแบบฝึกหัดหลังการสอนแต่ละหัวข้อ ดังปรากฏในตารางที่ ๑๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๔: คำร้อยละของกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้แก่ผู้เรียนภายหลังการสอน จำแนกตามหัวข้อวิชา

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา											
	ห้องสมุดและการให้บริการ		ความรู้เกี่ยวกับหนังสือฯ		การอ่านหนังสือ		การจัดหมู่หนังสือฯ		การใช้บัตรรายการ			
	๑	๒	๑	๒	๑	๒	๑	๒	๑	๒		
ระดับ ปวส.												
พิธีขยการพระนคร	-	-	๒	-	-	๒	-	-	๒	-		
บทิตรพิมุข	๒	-	๒	๒	-	๒	๒	-	๒	-		
พระนครเหนือ	-	๒	-	-	-	-	๒	-	๒	-		
เทเวศร์	๑	-	๑	-	-	-	๑	-	๑	-		
เทคนิคกรุงเทพ	๒	๒	-	-	๒	-	๑	-	๒	-		
ระดับ ปม.												
ชุมพร เขตอุดมศักดิ์	๑	-	๑	-	-	-	๑	-	๑	-		
พระนครใต้	๑	๑	๑	-	๑	-	๑	-	๑	-		
ระดับปริญญาตรี												
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒	-	-	-	-	-	๒	-	๒	-		
คหกรรมศาสตร์	๑	๒	๑	-	๒	-	๑	-	-	-		
ศิลปกรรม	๑	๑	๑	-	๑	-	๑	-	-	๑		
รวม	จำนวน (N=๑๖)		๑๑	๘	๘	๒	๖	๔	๑๒	-	๑๓	๑
	ร้อยละ		๖๘.๗๕	๕๐.๐๐	๔๖.๒๕	๑๒.๕๐	๓๓.๒๕	๒๕.๐๐	๗๕.๐๐	-	๘๑.๒๕	๖.๒๕

หมายเหตุ ๑ - แบบฝึกหัด ๒ - รายงาน
เลือกตอบได้มากกว่า ๑ แบบ

ตารางที่ ๑๔ ค่าร้อยละ ของกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้แก่ผู้เรียนภายหลังการสอน จำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา									
	การใช้หนังสืออ้างอิง		การจัดโน้ต		การรวบรวมบรรณานุกรม		การเขียนเชิงอรรถ		การเขียนรายงาน	
	๑	๒	๑	๒	๑	๒	๑	๒	๑	๒
ระดับ ปวส.										
พัฒนการพระนคร	-	-	-	๒	-	๒	-	๒	๑	๑
บพิตรพิมุข	๒	-	-	-	-	๒	๒	-	๑	๑
พระนครเหนือ	๒	-	-	-	๒	-	๒	-	๑	๑
เทเวศร์	๑	-	๑	-	-	๑	-	-	-	๑
เทคนิคกรุงเทพ	๑	-	-	-	๒	-	-	๒	-	๒
ระดับ ปม.										
ชุมพรเขตรอุดมศึกษา	๑	-	-	-	๑	-	๑	-	-	๑
พระนครใต้	-	๑	-	๑	-	๑	-	๑	-	๑
ระดับปริญญาตรี										
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒	-	๒	-	-	๒	-	-	-	๒
คหกรรมศาสตร์	-	-	๒	-	-	๒	๒	-	๑	๑
ศิลปกรรม	-	๑	-	๑	๑	-	-	๑	-	๑
จำนวน	๔	๒	๕	๔	๖	๑๐	๗	๖	๔	๑๒
รวม										
ร้อยละ	๕๖.๒๕	๑๒.๕๐	๓๑.๒๕	๒๕.๐๐	๓๗.๕๐	๖๒.๕๐	๔๓.๗๕	๓๗.๒๕	๒๕.๐๐	๗๕.๐๐

การวัดผล

การวัดผลเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอน เมื่อวางแผนการสอนแล้ว ผู้สอนต้องวางแผนการวัดผลควบคู่กันไปด้วย ผู้สอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดจากวิทยาเขตและคณะได้วัดผลการเรียนการสอนวิชานี้ โดยกำหนดวิธีการให้คะแนนงานที่มอบหมายให้ วิธีการเก็บคะแนน การกำหนดอัตราส่วนคะแนนงานระหว่างภาคต่อคะแนนทดสอบปลายภาค การออกแบบทดสอบแต่ละหัวข้อวิชา วิธีการออกแบบข้อทดสอบปลายภาคและการวัดผลการเรียนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด

สำหรับกิจกรรมที่ได้มอบหมายให้ทำภายหลังการเรียนการสอนหัวข้อวิชาต่าง ๆ อันประกอบด้วยแบบฝึกหัดและรายงาน ผู้สอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดจากวิทยาเขตและคณะได้กำหนดวิธีการให้คะแนนเป็น ๒ แบบ คือ แบบแรกเป็นการให้คะแนนทุกครั้งเพื่อเก็บเป็นคะแนนงานระหว่างภาค และแบบที่สองเป็นการให้คะแนนทุกครั้ง เพื่อเป็นการทดสอบความเข้าใจและความตั้งใจเรียน แต่ไม่เก็บเป็นคะแนนงานระหว่างภาค ผู้สอนจำนวน ๑๕ คน จาก ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๗๕ ใช้วิธีการเก็บคะแนนแบบแรก และผู้สอนอีก ๑ คน จาก คณะวิศวกรรมเทคโนโลยีใช้วิธีการเก็บคะแนนแบบที่สอง วิธีการเก็บคะแนนทั้ง ๒ แบบนี้ของผู้สอนสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนส่วนใหญ่ ๒ กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๖๔ และ ๓๗.๑๒ ตามลำดับ ส่วนผู้เรียนอีก ๒ กลุ่ม ซึ่งมีจำนวนน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ ๑.๔๐ เท่ากัน กลุ่มหนึ่งต้องการให้ผู้สอนมอบหมายงานให้ทำ อาจเป็นแบบฝึกหัดหรือรายงานประกอบการเรียน แต่ไม่ต้องให้คะแนนเลย และอีกกลุ่มหนึ่งต้องการให้ผู้สอนพิจารณาให้คะแนนแบบฝึกหัด หรือรายงาน เป็นบางครั้งถ้าเป็นเรื่องสำคัญ หรือในกรณีที่ผู้เรียนส่วนใหญ่ทำงานที่ได้มอบหมายให้อยู่ในเกณฑ์ดี นอกจากนี้มีผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ ๓.๕๔ ไม่เสนอความเห็นใด ๆ เลย ดังปรากฏในตารางที่ ๑๖

ตารางที่ ๑๖ คำร้อยละของวิธีการให้คะแนนงานที่มอบหมายให้ทำตามที่ผู้สอนได้ปฏิบัติจริง กับตามความต้องการของผู้เรียน

วิทยาเขต/คณะ	วิธีการให้คะแนนงานที่มอบหมาย									
	๑		๒		๓		๔		๕	
	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน
ระดับ ปวส.										
พลศึกษาพระนคร	๒	๑๐	-	๔	-	๑	-	-	-	๑
บริหารวิมุข	๒	๗	-	๑๐	-	๑	-	-	-	๒
พระนครเหนือ	๒	๖	-	๒	-	-	-	-	-	๑
เทเวศร์	๑	๑๑	-	๖	-	๑	-	-	-	-
เทคนิคกรุงเทพ	๒	๑๑	-	๗	-	-	-	-	-	-
ระดับ ปว.										
ชุมพร เขต รุดมศักดิ์	๑	๑๐	-	๗	-	-	-	๑	-	๑
พระนครใต้	๑	๑๒	-	๓	-	-	-	๒	-	๒
ระดับปริญญาตรี										
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๑	๓	๑	๑	-	-	-	-	-	-
คหกรรมศาสตร์	๒	๑๐	-	๑๐	-	-	-	-	-	-
ศิลปกรรม	๑	๑	-	๗	-	-	-	-	-	-
รวม	จำนวน	๑๕	๔๓	๑	๖๒	-	๓	-	๓	๖
	ร้อยละ	๔๓.๓๕	๕๕.๖๕	๖.๒๕	๓๗.๑๒	-	๑.๕๐	-	๑.๕๐	-

- หมายเหตุ ๑ - ให้คะแนนทุกครั้ง เพื่อ เก็บ เป็นคะแนนงานระหว่างภาค
 ๒ - ให้คะแนนทุกครั้ง เพื่อทดสอบความ เข้าใจและความตั้งใจเรียน แต่ไม่เก็บ เป็นคะแนนงานระหว่างภาค
 ๓ - ไม่ให้คะแนนเลย เพียงแต่ให้ทำแบบฝึกหัด หรือรายงาน
 ๔ - ให้คะแนนเป็นบางครั้งถ้า เป็นเรื่องสำคัญ หรือในกรณีผู้เรียน ส่วนใหญ่ทำได้อยู่ในเกณฑ์
 ๕ - ไม่เสนอความเห็นใด ๆ เลย

ผู้สอน N= ๑๖

ผู้เรียน N= ๑๖๗

ในการวัดผลวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด ผู้สอนจากวิทยาเขตและคณะได้กำหนดวิธีการเก็บคะแนนเป็น ๓ วิธี วิธีที่ผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒๕ ใช้มากที่สุด ได้แก่วิธีการเก็บจากคะแนนเข้าชั้นเรียน แบบฝึกหัด รายงาน ทดสอบย่อย และทดสอบปลายภาค ผู้สอนจำนวนรองลงมา คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ ใช้วิธีเก็บจากคะแนนแบบฝึกหัด รายงาน ทดสอบกลางภาค และทดสอบปลายภาค ผู้สอนจำนวนน้อยคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕ ใช้วิธีเก็บจากคะแนนแบบฝึกหัด รายงาน ทดสอบย่อย และทดสอบปลายภาค ในเรื่องนี้ผู้เรียนได้เสนอความต้องการเป็น ๔ แบบ ผู้เรียน ๓ กลุ่มแรก คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๓๑, ๒๕.๗๕ และ ๑๗.๓๖ มีความต้องการตรงกับวิธีการวัดผลที่ผู้สอนได้ใช้อยู่แล้วตามลำดับวิธีที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เรียนกลุ่มที่ ๔ คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๕ ต้องการให้ใช้วิธีการเก็บจากคะแนนทดสอบกลางภาคและทดสอบปลายภาคเท่านั้น นอกจากนี้มีผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ ๒.๕๕ ไม่เสนอความเห็นใด ๆ เลย ดังปรากฏในตารางที่ ๑๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ คำร้อยละของวิธีการเก็บคะแนนในการวัดผลตามที่ได้ปฏิบัติจริงกับตามความต้องการของผู้เรียน

วิทยาเขต/คณะ	วิธีการเก็บคะแนนในการวัดผล									
	๑		๒		๓		๔		๕	
	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน
<u>ระดับ ปวส.</u>										
วิทยาลัยการพระนครศรี	๒	๔	-	๒	-	๔	-	๑	-	-
เบญจมิตรพิทย	๑	๑๕	๑	๕	-	๒	-	๑	-	๒
พระนครศรีเหนือ	๒	๔	-	๓	-	๑	-	-	-	๑
เทเวศร์	-	๔	-	๖	๑	๔	-	๓	-	-
เทคนิคกรุงเทพ	-	๑๐	๒	๔	-	๔	-	-	-	-
<u>ระดับ นม.</u>										
ชุมพร เขตอุดมศึกษา	-	๔	-	๒	๑	๔	-	๑	-	-
พระนครศรีใต้	๑	๔	-	๒	-	๔	-	๑	-	๒

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ คำร้อยละของวิธีการเก็บคะแนนในการวัดผลตามที่คุณสอนได้ปฏิบัติจริง กับตามความต้องการของผู้เรียน (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	วิธีการเก็บคะแนนในการวัดผล										
	๑		๒		๓		๔		๕		
	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	
ระดับปริญญาตรี											
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๑	-	-	๒	๑	๑	-	๑	-	-	
คหกรรมศาสตร์	๒	๑๐	-	๓	-	๔	-	๒	-	-	
ศิลปกรรม	-	๑	-	๓	๑	๔	-	๑	-	-	
รวม	จำนวน	๔	๗๔	๓	๒๔	๔	๔๓	-	๑๑	-	๔
	ร้อยละ	๕๖.๒๕	๔๗.๓๑	๑๘.๗๕	๑๗.๓๖	๒๕.๐๐	๒๕.๗๕	-	๖.๕๕	-	๒.๕๕

หมายเหตุ

- ๑ - คะแนนเข้าชั้นเรียน แบบฝึกหัด รายงาน ทดสอบย่อย และทดสอบปลายภาค
- ๒ - คะแนนแบบฝึกหัด รายงาน ทดสอบย่อย และทดสอบปลายภาค
- ๓ - คะแนนแบบฝึกหัด รายงาน ทดสอบกลางภาค และทดสอบปลายภาค
- ๔ - คะแนนทดสอบกลางภาค และทดสอบปลายภาค
- ๕ - ไม่เสนอความเห็นใด ๆ เลย

ผู้สอน N = ๑๖   ผู้เรียน N = ๑๖๗

ในการกำหนดอัตราส่วนคะแนนงานระหว่างภาค ต่อคะแนนทดสอบปลายภาค
 ผู้สอนทั้ง ๑๐ แห่ง ได้กำหนดอัตราส่วนแตกต่างกันคือ ผู้สอนจำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐
 กำหนดอัตราส่วนเป็น ๔ : ๖ ผู้สอนจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
 กำหนดอัตราส่วนเป็น ๕ : ๕ ผู้สอนจำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕ กำหนดอัตราส่วนเป็น
 ๖ : ๔ ส่วนผู้สอนอีก ๒ คน กำหนดอัตราส่วนแตกต่างกันไป คือ ผู้สอนจากวิทยาลัยเกษตรกรรม
 อุดมศักดิ์ กำหนดอัตราส่วนเป็น ๓ : ๗ และผู้สอนจากวิทยาลัยการพระนคร กำหนด
 คะแนนทดสอบกลางภาค คะแนนทดสอบปลายภาค และคะแนนภาคนิพนธ์ เป็น ๓ ส่วน เท่ากัน

ในเรื่องนี้ผู้เรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๕๐ และรองลงมาร้อยละ ๓๖.๕๓
 มีความต้องการสอดคล้องกันกับผู้สอน คือต้องการให้กำหนดอัตราส่วนเป็น ๔ : ๖ และ ๕ : ๕
 ตามลำดับ ผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ ๕.๕๕ และ ๒.๕๕ ต้องการให้กำหนดอัตราส่วนเป็น ๓ : ๗
 และ ๖ : ๔ ผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ ๕.๕๕ ไม่เสนอความเห็นใด ๆ เลย ดังปรากฏในตารางที่ ๑๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ คำร้อยละของอัตราส่วนของคะแนนงานระหว่างภาคต่อคะแนนทดสอบปลายภาค ตามที่ผู้สอนได้ปฏิบัติจริงกับความต้องการของผู้เรียน

คะแนนงานระหว่างภาค : คะแนนทดสอบปลายภาค															
วิทยาเขต/คณะ	๑		๒		๓		๔		๕		๖		๗		
	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	
ระดับ ปวส.															
พิธีการพระนคร	-	-	-	๑๖	-	๔	๑	-	-	-	๑	-	-	-	
บพิตรพิมุข	-	๔	๒	๔	-	๔	-	-	-	-	-	-	-	๒	
พระนครเหนือ	-	-	-	๖	-	๑	๒	๑	-	-	-	-	-	๑	
เทเวศร์	-	-	-	๑๒	๑	๔	-	-	-	๑	-	-	-	-	
เทคนิคกรุงเทพ	-	-	-	๗	๒	๑๐	-	-	-	-	-	-	-	๑	
ระดับ เหม.															
ชุมพร เขตอุดมศักดิ์	๑	๑	-	๔	-	๔	-	๑	-	-	-	-	-	-	
พระนครใต้	-	๓	-	๔	๑	๓	-	๒	-	-	-	-	-	๓	
ระดับปริญญาตรี															
วิศวกรรมเทคโนโลยี	-	-	๒	๓	-	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	
คหกรรมศาสตร์	-	๑	๒	๑๓	-	๕	-	-	-	-	-	-	-	๑	
ศิลปกรรม	-	๑	-	๔	๑	๑๓	-	-	-	-	-	-	-	๒	
รวม	จำนวน	๑	๑๐	๖	๘๖	๕	๔๕	๓	๕	-	๑	๑	-	-	๑๐
	ร้อยละ	๖.๒๕	๕.๙๔	๓๗.๕๐	๕๑.๕๐	๓๑.๒๕	๓๒.๕๓	๑๘.๗๕	๒.๙๔	-	๐.๖๐	๖.๒๕	-	-	๕.๙๔

หมายเหตุ

๑ - ๓:๗   ๒ - ๔:๖   ๓ - ๕:๕   ๔ - ๖:๔   ๕ - ๗:๓

๖ - คะแนนทดสอบกลางภาค ปลายภาค ภาคนิพนธ์ แบ่งเป็น ๓ ส่วนเท่ากัน   ๗ - ไม่เสนอความเห็นใด ๆ เลย

ผู้สอน N = ๑๖   ผู้เรียน N = ๑๖๗

ในการออกแบบทดสอบแต่ละหัวข้อวิชา ผู้สอนได้ใช้แบบทดสอบ ๒ แบบ คือ แบบ
ทดสอบปรนัย และแบบทดสอบอัตนัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดผลในด้านความรู้ ความจำ
ความเข้าใจ และการนำไปใช้ ดังปรากฏในตารางที่ ๑๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘. คำร้อยละของการทดสอบและการวัดผลของผู้สอน จำแนกตามหัวข้อวิชา

		หัวข้อวิชา											
วิทยาเขต/คณะ		ห้องสมุดและการให้บริการ						ความรู้เกี่ยวกับหนังสือ ^๑					
		แบบทดสอบ			การวัดผล			แบบทดสอบ			การวัดผล		
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๕	๖
ระดับปวส.													
	พณิชยการพระนคร	๑	-	๑	-	-	๑	-	-	-	-	-	-
	บพิตรพิมุข	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๒
	พระนครเหนือ	๒	-	๒	๒	๒	๑	๑	-	๑	๑	๑	๑
	เทเวศร์	๑	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เทคนิคกรุงเทพ	๒	๑	๑	๑	๑	๒	๑	๑	๒	๒	๒	๒
ระดับ เขม.													
	ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	๑	๑	-	๑	๑	๑	๑	๑	๑	-	๑	๑
	พระนครใต้	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ระดับปริญญาตรี													
	วิศวกรรมเทคโนโลยี	๑	๑	๑	-	๒	๒	๑	๑	๑	-	๒	๒
	คหกรรมศาสตร์	๒	๑	๑	๑	๒	๒	๒	๑	๑	๑	๒	๑
	ศิลปกรรม	๑	๑	๑	-	๑	๑	๑	๑	๑	-	๑	๑
รวม	จำนวน	๑๓	๗	๑๐	๗	๑๑	๑๒	๔	๗	๔	๖	๑๑	๑๐
	ร้อยละ	๔๖.๒๕	๔๓.๗๕	๖๒.๕๐	๔๓.๗๕	๖๘.๗๕	๗๕.๐๐	๕๖.๒๕	๔๓.๗๕	๕๖.๒๕	๓๗.๕๐	๖๘.๗๕	๖๒.๕๐

หมายเหตุ ๑ - แบบทดสอบปรนัย

๒ - แบบทดสอบอัตนัย

๓ - ความรู้

๔ - ความจำ

๕ - ความเข้าใจ

๖ - การนำไปใช้

N = ๑๖

ตารางที่ ๑๘ คำร้อยละของการทดสอบและการวัดผลของผู้สอน จำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

วิชา/สาระ/คณะ:	หัวข้อวิชา												
	การอ่านหนังสือ						การค้นคว้าหนังสือ						
	แบบทดสอบ		การวัดผล				แบบทดสอบ		การวัดผล				
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๕	๖	
ระดับ ปวส.													
พลศึกษาพระนคร	-	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	-	๑	
บพิตรพิมุข	-	๒	๒	๒	๒	๒	๒	-	-	๒	-	๒	
พระนครเหนือ	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๒	-	๒	-	๒	๒	
เทเวศร์	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑	-	๑	๑	
เทคนิคกรุงเทพ	๑	๑	๒	๒	๒	๒	๒	-	๒	๒	๒	๒	
ระดับ นม.													
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	๑	๑	-	-	๑	๑	๑	๑	-	๑	๑	๑	
พระนครใต้	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ระดับปริญญาตรี													
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๑	๒	-	-	๒	๒	๑	๑	-	-	๑	-	
คหกรรมศาสตร์	๑	๑	๑	๑	๑	๒	๑	๑	๑	๑	๒	๑	
ศิลปกรรม	-	-	-	-	-	-	๑	-	๑	๑	๑	๑	
รวม	จำนวน	๕	๘	๖	๖	๔	๑๐	๑๑	๔	๘	๘	๑๐	๑๑
	ร้อยละ	๓๑.๒๕	๕๐.๐๐	๓๓.๕๐	๓๓.๕๐	๕๖.๒๕	๖๒.๕๐	๖๘.๗๕	๒๕.๐๐	๕๐.๐๐	๕๐.๐๐	๖๒.๕๐	๖๘.๗๕

ตารางที่ ๑๘ คำร้อยละของการทดสอบและการวัดผลของผู้สอน จำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

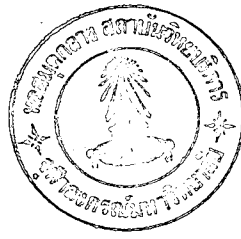
วิทยาเขต/คณะ		หัวข้อวิชา											
		การใช้บัตรรายการ						การใช้หนังสืออ้างอิง					
		แบบทดสอบ		การวัดผล				แบบทดสอบ		การวัดผล			
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๕	๖
<u>ระดับ ปวส.</u>													
	พัฒนวิชาการพระนคร	๑	-	-	-	-	๑	๑	-	-	-	-	๑
	บพิตรพิมุข	๒	๒	-	๒	๒	๒	๒	-	๒	๒	๒	๒
	พระนครเหนือ	๑	-	๑	๑	๑	๑	๒	-	๒	๑	๒	๒
	เทเวศร์	-	๑	-	-	-	๑	๑	-	๑	-	-	-
	เทคนิคกรุงเทพ	๑	๑	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๒	๒	๒	๒
<u>ระดับ ปม.</u>													
	ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	-	๑	๑	๑
	พระนครใต้	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<u>ระดับปริญญาตรี</u>													
	วิศวกรรมเทคโนโลยี	๑	-	-	-	-	๑	-	๒	๑	๑	๒	๑
	คหกรรมศาสตร์	๑	-	-	-	๑	๑	๒	-	๑	๑	๒	๑
	ศิลปกรรม	๑	-	๑	๑	๑	๑	๑	๑	-	-	๑	๑
	รวม	จำนวน	๕	๕	๕	๗	๘	๑๑	๑๑	๕	๕	๑๒	๑๑
	ร้อยละ		๕๖.๒๕	๓๑.๒๕	๓๑.๒๕	๔๓.๗๕	๕๐.๐๐	๖๘.๗๕	๖๘.๗๕	๓๑.๒๕	๕๖.๒๕	๕๐.๐๐	๗๕.๐๐
			๖๘.๗๕	๖๘.๗๕	๖๘.๗๕	๖๘.๗๕	๖๘.๗๕	๖๘.๗๕	๖๘.๗๕	๖๘.๗๕	๖๘.๗๕	๖๘.๗๕	๖๘.๗๕

ตารางที่ ๑๕ คำร้อยละของการทดสอบและการวัดผลของผู้สอน (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ	หัวข้อวิชา												
	การจดโน้ต						การรวบรวมบรรณานุกรม						
	แบบทดสอบ		การวัดผล				แบบทดสอบ		การวัดผล				
	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๕	๖	
<u>ระดับ ปวส.</u>													
พัฒนวิชาการพระนคร	-	๑	-	-	๑	-	๑	-	-	-	-	๑	
บพิตรพิมุข	-	๒	-	-	-	๒	-	๒	๒	๒	๒	๒	
พระนครเหนือ	๑	-	๑	-	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	
เทเวศร์	-	๑	-	-	-	-	-	๑	-	-	-	๑	
เทคนิคกรุงเทพ	๑	๑	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๒	๒	
<u>ระดับ ปม.</u>													
ชุมพรเขตรอุดมศึกษา	๑	๑	-	-	๑	-	๑	๑	-	๑	๑	-	
พระนครใต้	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
<u>ระดับปริญญาตรี</u>													
วิศวกรรมเทคโนโลยี	-	๑	-	-	๑	๑	-	๑	-	-	๑	๑	
คหกรรมศาสตร์	๒	๑	๑	๑	๑	๒	๑	๑	๑	๑	๑	๑	
ศิลปกรรม	๑	๑	๑	-	๑	๑	๑	๑	๑	-	๑	๑	
รวม	จำนวน	๖	๔	๕	๓	๗	๔	๗	๑๐	๗	๗	๔	๑๐
	ร้อยละ	๓๗.๕๐	๕๖.๒๕	๓๑.๒๕	๑๘.๗๕	๔๓.๗๕	๕๖.๒๕	๔๓.๗๕	๖๒.๕๐	๔๓.๗๕	๔๓.๗๕	๕๐.๐๐	๖๒.๕๐

ตารางที่ ๑๔ ค่าร้อยละของการทดสอบและการวัดผลของผู้สอน จำแนกตามหัวข้อวิชา (ต่อ)

วิทยาเขต/คณะ		หัวข้อวิชา											
		การเขียนเชิงอรรถ						การเขียนรายงาน					
		แบบทดสอบ		การวัดผล				แบบทดสอบ		การวัดผล			
		๑	๒	๓	๔	๕	๖	๑	๒	๓	๔	๕	๖
<u>ระดับ ปวส.</u>													
พลศึกษาพระนคร	๑	-	-	-	-	๑	๑	-	-	-	-	-	๑
บพิตรพิมุข	-	๒	๒	๒	๒	๒	-	๒	๒	๒	๒	๒	๒
พระนครเหนือ	๑	-	๑	-	๑	๑	๑	-	๑	-	๑	๑	๑
เทเวศร์	-	๑	-	-	-	๑	-	๑	-	-	-	-	๑
เทคนิคกรุงเทพ	๑	๒	๒	๒	๒	๒	๑	๒	๒	๒	๒	๒	๒
<u>ระดับ ปม.</u>													
ชุมพร เขตจรูญศักดิ์	๑	๑	-	๑	๑	-	๑	๑	-	-	-	-	๑
พระนครใต้	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
<u>ระดับปริญญาตรี</u>													
วิศวกรรมเทคโนโลยี	-	๑	-	-	๑	๑	-	๒	-	-	๒	๑	๑
คหกรรมศาสตร์	๑	๑	๑	๑	๑	๑	๑	-	๑	๑	๑	๑	๑
ศิลปกรรม	๑	๑	๑	-	๑	๑	-	-	-	-	-	-	-
รวม	จำนวน	๖	๔	๗	๖	๔	๑๐	๕	๘	๖	๕	๘	๑๐
	ร้อยละ	๓๗.๕๐	๔๖.๒๕	๔๓.๗๕	๓๗.๕๐	๔๖.๒๕	๖๒.๕๐	๓๑.๒๕	๕๐.๐๐	๓๗.๕๐	๓๑.๒๕	๕๐.๐๐	๖๒.๕๐

ตารางที่ ๑๔ แสดงว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้สอนส่วนใหญ่ออกแบบทดสอบปรนัย มากกว่าแบบทดสอบอัตนัยในการสอนหัวข้อวิชาห้องสมุด และการให้บริการ ความรู้เกี่ยวกับหนังสือวารสาร และหนังสือพิมพ์ การจัดหมู่หนังสือและการเรียงหนังสือขึ้นชั้น การใช้บัตรรายการ การใช้หนังสืออ้างอิง โดยมีวัตถุประสงค์ในการวัดผล ด้านการนำไปใช้และความเข้าใจ มากกว่าด้านความรู้และความจำ ซึ่งเรียงลำดับค่าร้อยละ ได้ดังนี้

หัวข้อวิชา	แบบทดสอบ	ร้อยละ	การวัดผล	ร้อยละ
ห้องสมุดและการให้บริการ	ปรนัย	๘๑.๒๕	นำไปใช้, เข้าใจ	๗๕.๐๐, ๖๘.๗๕
การจัดหมู่หนังสือ	ปรนัย	๖๘.๗๕	นำไปใช้, เข้าใจ	๖๘.๗๕, ๖๒.๕๐
การใช้หนังสืออ้างอิง	ปรนัย	๖๘.๗๕	เข้าใจ, นำไปใช้	๗๕.๐๐, ๖๘.๗๕
ความรู้เกี่ยวกับหนังสือ ฯ	ปรนัย	๕๖.๒๕	เข้าใจ, นำไปใช้	๖๘.๗๕, ๖๒.๕๐
การใช้บัตรรายการ	ปรนัย	๕๖.๒๕	นำไปใช้, เข้าใจ	๖๘.๗๕, ๕๐.๐๐

ส่วนหัวข้อวิชาการอ่านหนังสือ การจดโน้ตหรือบันทึกข้อความ การรวบรวมบรรณานุกรม การเขียนเชิงอรรถ และการเขียนรายงานหรือ ภาคนิพนธ์ ผู้สอนส่วนใหญ่ ออกแบบทดสอบอัตนัย มากกว่าแบบทดสอบปรนัย โดยมีวัตถุประสงค์ในการวัดผลด้านการนำไปใช้และความเข้าใจมากกว่าด้านความรู้และความจำ เช่นเดียวกัน ซึ่งเรียงลำดับค่าร้อยละได้ดังนี้

หัวข้อวิชา	แบบทดสอบ	ร้อยละ	การวัดผล	ร้อยละ
การรวบรวมบรรณานุกรม	อัตนัย	๖๒.๕๐	นำไปใช้, เข้าใจ	๖๒.๕๐, ๕๐.๐๐
การจดโน้ต ฯ	อัตนัย	๕๖.๒๕	นำไปใช้, เข้าใจ	๕๖.๒๕, ๔๓.๗๕
การเขียนเชิงอรรถ	อัตนัย	๕๖.๒๕	นำไปใช้, เข้าใจ	๖๒.๕๐, ๕๖.๒๕
การเขียนรายงาน	อัตนัย	๕๐.๐๐	นำไปใช้, เข้าใจ	๖๒.๕๐, ๕๐.๐๐
การอ่านหนังสือ	อัตนัย	๕๐.๐๐	นำไปใช้, เข้าใจ	๖๒.๕๐, ๕๖.๒๕

ในการออกข้อทดสอบปลายภาค ผู้สอนในวิทยาเขตและคณะต่าง ๆ บ้างก็นำ
เนื้อหาที่เคยทดสอบแล้ว ไปรวมในข้อทดสอบปลายภาค บ้างก็ไม่นำไปรวม และผู้เรียน
ได้แสดงความต้องการในเรื่องนี้ด้วย ดังปรากฏในตารางที่ ๒๐

ตารางที่ ๒๐ คำร้อยละของวิธีการออกข้อทดสอบปลายภาคตาม que ผู้สอนได้ปฏิบัติจริงกับตาม
ความต้องการของผู้เรียน

วิทยาเขต/คณะ	วิธีการออกข้อทดสอบปลายภาค						
	๑		๒		๓		
	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	
<u>ระดับ ปวส.</u>							
พัฒนการพระนคร	๒	๑๐	-	๑๐	-	-	
บพิตรพิมุข	-	-	๒	๑๘	-	๒	
พระนครเหนือ	-	๓	๒	๖	-	-	
เทเวศร์	-	๑	๑	๑๗	-	-	
เทคนิคกรุงเทพ	๒	๓	-	๑๕	-	-	
<u>ระดับ ปม.</u>							
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	-	๓	๑	๑๕	-	๑	
พระนครใต้	๑	๖	-	๑๓	-	-	
<u>ระดับปริญญาตรี</u>							
วิศวกรรมเทคโนโลยี	-	-	๒	๔	-	-	
คหกรรมศาสตร์	๒	๗	-	๑๓	-	-	
ศิลปกรรม	-	๑๐	๑	๑๐	-	-	
รวม	จำนวน	๗	๔๓	๕	๑๒๑	-	๓
	ร้อยละ	๔๓.๗๕	๒๕.๗๕	๕๖.๒๕	๗๒.๕๖	-	๑.๘๐

หมายเหตุ ๑ - นำเนื้อหาวิชาที่เคยทดสอบแล้วไปรวมออกในข้อทดสอบปลายภาค
๒ - ไม่นำเนื้อหาวิชาที่เคยทดสอบแล้วไปรวมออกในข้อทดสอบปลายภาค
๓ - ไม่เสนอความเห็นใด ๆ เลย

ผู้สอน N = ๑๖ ผู้เรียน N = ๑๖๗

ตารางที่ ๒๐ แสดงว่าในการออกข้อทดสอบปลายภาค ผู้สอนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒๕ ไม่นำเนื้อหาวิชาที่เคยทดสอบแล้วไปรวมออกในข้อทดสอบปลายภาค และผู้สอนคิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๕ ได้นำเนื้อหาวิชาที่เคยทดสอบแล้วไปรวมออกอีกในข้อทดสอบปลายภาค ความเห็นของผู้สอนทั้ง ๒ กลุ่มตรงกับความต้องการของผู้เรียน คือผู้เรียนส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๔๐ ต้องการให้ผู้สอนไม่นำเนื้อหาวิชาที่เคยทดสอบแล้วไปรวมออกในข้อทดสอบปลายภาค และผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๗๕ ต้องการให้นำไปรวมอีก ทั้งผู้สอนและผู้เรียนมีเหตุผลลำดับพอสรุปได้ดังนี้

ผู้สอนร้อยละ ๕๖.๒๕ ไม่นำเนื้อหาวิชาไปรวมในการออกข้อทดสอบปลายภาคอีกครั้ง เนื่องจาก

๑. เนื้อหาวิชามีรายละเอียดมาก จึงต้องการแบ่งเบาภาระให้แก่ผู้เรียน
๒. เนื้อหาวิชาบางหัวข้อจำเป็นต้องอาศัยสื่อการสอนประเภทของจริงประกอบในการทดสอบด้วย
๓. เคยให้คะแนนในเนื้อหาวิชานั้นแล้ว จึงไม่ควรให้คะแนนซ้ำ

ผู้สอนร้อยละ ๔๓.๗๕ นำเนื้อหาวิชาเดิมไปรวมในการออกข้อทดสอบปลายภาคอีกครั้ง เนื่องจากมีความเห็นว่า

๑. เนื้อหาวิชามีความสัมพันธ์กันและในการออกข้อทดสอบจะเน้นเนื้อหาวิชาที่เคยเรียนตอนปลายภาคมากกว่าตอนกลางภาค
๒. ต้องการทดสอบความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนและในการออกข้อทดสอบจะต้องให้ต่างไปจากที่เคยออกในข้อทดสอบกลางภาค

ผู้เรียนร้อยละ ๗๒.๔๐ ต้องการให้ผู้สอนไม่นำเนื้อหาวิชาไปรวมออกซ้ำในข้อทดสอบปลายภาคเพราะ

๑. เนื้อหาวิชามีรายละเอียดมากซึ่งทำให้ผู้เรียนค่อนข้างสับสน ผู้สอนจึงควรลดภาระให้แก่ผู้เรียน
๒. ผู้เรียนสามารถเปิดตำราเพื่อทบทวนความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ได้เรียนไป ถ้าต้องการนำไปใช้ประโยชน์ในการเข้าใช้ห้องสมุด

ผู้เรียนร้อยละ ๒๕.๗๕ ต้องการให้นำเนื้อหาวิชาเดิมไปออกในข้อทดสอบปลายภาคเพราะ

๑. เนื้อหาวิชามีความสัมพันธ์กัน ถ้าไม่นำไปออกอีกครั้งผู้เรียนอาจลืมได้
๒. เพื่อเป็นการทดสอบความจำและช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจดีขึ้น และจะทำให้ได้

คะแนนดีขึ้นกว่าเดิม

ภายหลังการทดสอบปลายภาคแล้ว ผู้เรียนจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งคิดเป็นร้อยละ ๔๘.๕๐ สามารถสอบวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดโดยได้คะแนนเป็นที่พอใจ เพราะผลการสอบตรงกับ ความคาดหวัง ผู้เรียนประมาณหนึ่งในสี่ร้อยละ ๒๗.๕๕ ได้คะแนนไม่เป็นที่พอใจ เพราะผล การสอบที่ได้ไม่ตรงกับ ความคาดหวัง และร้อยละ ๑๑.๓๘ ได้คะแนนเป็นที่พอใจมาก เพราะ ผลการสอบที่ได้ดีเกินความคาดหวัง และผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๗ ไม่เสนอความเห็น ใด ๆ เลย ดังปรากฏในตารางที่ ๒๑

ตารางที่ ๒๑ คำร้อยละของผลการสอบวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดของผู้เรียน

วิทยาเขต/คณะ	ผลการสอบ				
	๑	๒	๓	๔	
ระดับ ปวส.					
พลศึกษาพระนคร	๑๕	๑	๓	๑	
บพิตรพิมุข	๑๒	๔	๔	-	
พระนครเหนือ	๕	-	๔	-	
เทเวศร์	๖	๓	๕	-	
เทคนิคกรุงเทพ	๖	๒	๑๐	-	
ระดับ ปม.					
ชุมพรเขตรอุดมศึกษา	๒	-	๖	๑๑	
พระนครใต้	๕	-	๑	๕	
ระดับปริญญาตรี					
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒	๑	๑	-	
คหกรรมศาสตร์	๑๐	๖	๔	-	
ศิลปกรรม	๑๔	๒	๔	-	
<hr/>					
รวม	จำนวน (N=๑๖๗)	๘๑	๑๔	๔๖	๒๑
	ร้อยละ	๔๘.๕๐	๑๑.๓๘	๒๗.๕๕	๑๒.๕๗

- หมายเหตุ**
- ๑ - เป็นที่พอใจ เพราะผลการสอบที่ได้ตรงกับ ความคาดหวัง
  - ๒ - เป็นที่พอใจมาก เพราะผลการสอบที่ได้ดีเกินความคาดหวัง
  - ๓ - ไม่เป็นที่พอใจ เพราะผลการสอบที่ได้ไม่ตรงกับ ความคาดหวัง
  - ๔ - ไม่เสนอความเห็นใด ๆ

การประเมินผล

หลังจากการเรียนการสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด ผู้สอนส่วนใหญ่ได้ติดตามผลการใช้ห้องสมุดของนักศึกษาที่เคยเรียนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดโดยคำสั่งเขต แต่มีผู้สอนจากวิทยาเขตเทเวศร์เพียงแห่งเดียวที่ไม่เคยติดตามผลการใช้ห้องสมุดของนักศึกษาที่เคยเรียนวิชานี้เลย ผู้สอนจำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐ สั่งเกตว่า ผู้เรียนสามารถใช้ห้องสมุดได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุดในบางครั้ง ผู้สอนจำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๐ สั่งเกตว่าผู้เรียนสามารถใช้ห้องสมุดได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุดเลย การสั่งเกตผลการใช้ห้องสมุดนี้สอดคล้องกับความสามารถของผู้เรียนส่วนใหญ่ คือ ผู้เรียนร้อยละ ๗๗.๒๔ สามารถใช้ห้องสมุดได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุดในบางครั้ง รองลงมาร้อยละ ๑๔.๓๗ สามารถใช้ห้องสมุดได้โดยไม่ต้องอาศัยความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุดเลย และมีผู้เรียนจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ ๑.๔๐ ได้แก่ ผู้เรียนจากวิทยาเขตเทเวศร์ คณะคหกรรมศาสตร์ และคณะศิลปกรรมแห่งละ ๑ คน ไม่สามารถใช้ห้องสมุดได้ด้วยตนเอง จึงต้องอาศัยความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุดตลอดเวลา นอกจากนี้มีผู้เรียนร้อยละ ๔.๑๔ ได้แก่ผู้เรียนจากวิทยาเขตและคณะต่าง ๆ ยกเว้นผู้เรียนจากวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ และคณะวิศวกรรม - เทคโนโลยี ไม่นิยมเข้าใช้ห้องสมุดเช่นเดิม ดังปรากฏในตารางที่ ๒๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๒ ค่าร้อยละของผลการใช้ห้องสมุดของผู้เรียนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด
จากการสังเกตของผู้สอนและความสามารถของผู้เรียน

		ผลการใช้ห้องสมุดของผู้เรียน									
วิทยาเขต/คณะ		๑		๒		๓		๔		๕	
		ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน	ผู้สอน	ผู้เรียน
ระดับ ปวส.											
พัฒนการพระนคร	-	๔	๒	๑๔	-	-	-	๑	-	-	-
บพิตรพิมุข	-	๕	๒	๑๒	-	-	-	๑	-	๒	-
พระนครเหนือ	-	๕	๒	๒	-	-	-	๑	-	๑	-
เทเวศร์*	-	-	-	๑๖	-	๑	-	๑	-	-	-
เทคนิคกรุงเทพ	-	๓	๒	๑๕	-	-	-	-	-	-	-
ระดับ ปม.											
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์	-	-	๑	๑๙	-	-	-	-	-	-	-
พระนครใต้	๑	๒	-	๑๕	-	-	-	๑	-	๑	-
ระดับปริญญาตรี											
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๒	-	-	๔	-	-	-	-	-	-	-
คหกรรมศาสตร์	-	๒	๒	๑๖	-	๑	-	๑	-	-	-
ศิลปกรรม	-	๓	๑	๑๕	-	๑	-	๑	-	-	-
รวม	จำนวน	๓	๒๔	๑๒	๑๒๙	-	๓	-	๗	-	๔
	ร้อยละ	๒๐.๐๐	๑๔.๓๗	๘๐.๐๐	๗๗.๒๔	-	๑.๘๐	-	๔.๑๙	-	๒.๔๐

- หมายเหตุ**
- ๑ - สามารถใช้ห้องสมุดได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องอาศัย ความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุดเลย
  - ๒ - สามารถใช้ห้องสมุดได้ด้วยตนเอง โดยต้องอาศัยความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุดในบางครั้ง
  - ๓ - ไม่สามารถใช้ห้องสมุดได้ด้วยตนเอง จึงต้องอาศัยความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุดตลอดเวลา
  - ๔ - ไม่นิยม เข้าใช้ห้องสมุด เช่น เดิม
  - ๕ - ไม่เสนอความเห็นใด ๆ เลย

*ผู้สอนจากวิทยาเขตเทเวศร์เพียงแห่งเดียวที่ไม่เคยติดตามผล

ผู้สอน N = ๑๔   ผู้เรียน N = ๑๖๗

ตอนที่ ๔ ปัญหา ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้สอนและผู้เรียน

ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนได้เสนอปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชา กายใช้หนังสือและห้องสมุดในด้านเนื้อหาวิชา ด้านผู้สอน ด้านผู้เรียน และด้านวิธีการสอน ดังนี้

ด้านเนื้อหาวิชา

ผู้สอน

ผู้สอนจำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ จากวิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขต พระนครใต้ คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี และคณะคหกรรมศาสตร์ประสบปัญหาด้านเนื้อหาวิชา มีรายละเอียดมากเกินไป ผู้สอนนอกนั้นไม่มีปัญหาด้านเนื้อหาวิชาเลย

ผู้เรียน

ปัญหาที่ผู้เรียนจากทุกวิทยาเขต ยกเว้นคณะวิศวกรรมเทคโนโลยีประสบเป็น จำนวนสูง คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๕๑ คือ ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา มีรายละเอียดมากเกินไป โดยเฉพาะผู้เรียนจากคณะคหกรรมศาสตร์ประสบปัญหาเรื่องนี้จำนวนสูง คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๐๐ ปัญหาที่ผู้เรียนจำนวนรองลงมาประสบ คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๗๒ คือ ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา สับสน ไม่เรียงลำดับต่อเนื่องกัน และยากแก่การเข้าใจ ผู้เรียนที่มีปัญหาด้านนี้จำนวนสูง คือ จาก วิทยาเขตเทเวศร์มีร้อยละ ๗๒.๒๒ ผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕๗ มีปัญหาด้านเนื้อหาวิชา ไม่น่าสนใจ โดยเฉพาะผู้เรียนจากวิทยาเขตพัฒนการพระนคร มีปัญหาเรื่องนี้เป็นจำนวนมาก คือ ร้อยละ ๔๕.๐๐ ส่วนปัญหาเรื่องความยากของเนื้อหาวิชา มีผู้เรียนเพียงจำนวนน้อยที่ ออกความเห็น คือ เพียงร้อยละ ๔.๗๕ และวิทยาเขตพัฒนการพระนครมีจำนวนผู้เรียน ที่ประสบปัญหาด้านนี้จำนวนสูงกว่าวิทยาเขตอื่น ดังปรากฏในตารางที่ ๒๓

ตารางที่ ๒๓ คำร้อยละของปัญหาด้านเนื้อหาวิชา ตามความคิดเห็นของผู้เรียน

วิทยาเขต/คณะ	ปัญหาด้านเนื้อหาวิชา							
	๑		๒		๓		๔	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับ ปวส.								
พลีชยการพระนคร (N=๒๐)	๔	๔๕.๐๐	๔	๒๐.๐๐	๓	๑๕.๐๐	๑	๕.๐๐
บพิตรพิมุข (N=๒๐)	๗	๓๕.๐๐	๑๐	๕๐.๐๐	-	-	๔	๒๐.๐๐
พระนครเหนือ (N=๔)	๒	๕๐.๐๐	๒	๕๐.๐๐	-	-	-	-
เทเวศร์ (N=๑๘)	-	-	๔	๕๐.๐๐	๑	๕.๕๕	๑๓	๗๒.๒๒
เทคนิคกรุงเทพ (N=๑๘)	๒	๑๑.๑๑	๘	๔๔.๔๔	๑	๕.๕๕	๑๑	๖๑.๑๑
ระดับ นม.								
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ (N=๑๙)	๑	๕.๒๖	๑๑	๕๗.๘๙	๒	๑๐.๕๓	๒	๑๐.๕๓
พระนครใต้ (N=๑๔)	๑	๕.๒๖	๗	๕๐.๐๐	-	-	๖	๔๒.๗๖
ระดับปริญญาตรี								
วิศวกรรมเทคโนโลยี(N=๔)	๑	๒๕.๐๐	-	-	-	-	-	-
คหกรรมศาสตร์ (N=๒๐)	-	-	๑๔	๗๐.๐๐	-	-	๖	๓๐.๐๐
ศิลปกรรม (N=๒๐)	๒	๑๐.๐๐	๑๐	๕๐.๐๐	๑	๕.๐๐	๗	๓๕.๐๐
รวม (N=๑๖๗)	๒๕	๑๔.๙๗	๗๕	๔๔.๙๑	๘	๔.๗๙	๖๘	๔๐.๓๒

หมายเหตุ ๑ - ไม่น่าสนใจ
 ๒ - มีรายละเอียดมากเกินไป
 ๓ - ยากเกินไป
 ๔ - สับสน ไม่เรียงลำดับต่อเนื่องกัน ยากแก่การเข้าใจ
 เลือกตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

ด้านผู้สอน

สำหรับปัญหาของตัวผู้สอนจากสถานศึกษาทั้ง ๑๐ แห่ง ปรากฏว่ามีผู้สอนจำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ ประสบปัญหาด้านไม่มีเวลาเตรียมการสอนและจัดเตรียมสื่อการสอน ได้แก่ ผู้สอนจากวิทยาเขตบพิตรพิมุข จำนวน ๒ คน คณะวิศวกรรมเทคโนโลยีและคณะคหกรรมศาสตร์ จำนวนแห่งละ ๑ คน ผู้สอนในจำนวนเท่ากัน คือร้อยละ ๒๕.๐๐ ยังประสบปัญหาด้านไม่มีเวลาตรวจแบบฝึกหัด ซึ่งได้แก่ ผู้สอนจากวิทยาเขตบพิตรพิมุข จำนวน ๒ คน วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และคณะคหกรรมศาสตร์ จำนวนแห่งละ ๑ คน ปัญหาของผู้สอน รองลงมา ร้อยละ ๑๔.๓๕ ประสบปัญหาด้านจำนวนผู้สอนที่มีความรู้ทางวิชาบรรณารักษศาสตร์ ไม่เพียงพอกับจำนวนผู้เรียนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด ได้แก่ ผู้สอนจากวิทยาเขตบพิตรพิมุข ๑ คน และจากคณะคหกรรมศาสตร์ ๒ คน และมีผู้สอนจำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๒๕ มีปัญหาอื่น ๆ คือ บางครั้งเกิดความรู้สึกเบื่อหน่าย เพราะต้องสอนวิชานี้เป็น เวลาหลายปี ได้แก่ ผู้สอนจากวิทยาเขตเทเวศร์

สำหรับปัญหาของผู้เรียนที่มีต่อตัวผู้สอนของวิทยาเขตและคณะต่าง ๆ ปรากฏใน ตารางที่ ๒๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ ค่าร้อยละของปัญหาด้านผู้สอน ตามความคิดเห็นของผู้เรียน

วิทยาเขต/คณะ	ปัญหาด้านผู้สอน							
	๑		๒		๓		๔	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับ ปวส.								
พิชชการพระนคร (N=๒๐)	๑๐.๐๐	๕๐.๐๐	๕	๒๕.๐๐	๒๕.๐๐	๑	๕.๐๐	
บพิตรพิมุข (N=๒๐)	-	-	๓	๑๕.๐๐	-	-	๑	๕.๐๐
พระนครเหนือ (N=๔)	๑	๑๑.๑๑	๔	๔๔.๔๔	-	-	-	-
เทเวศร์ (N=๑๘)	-	-	๑๖	๘๘.๘๘	๒	๑๑.๑๑	-	-
เทคนิคกรุงเทพ (N=๑๘)	-	-	๘	๔๔.๔๔	๑	๕.๕๖	-	-
ระดับ ปม.								
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ (N=๑๙)	-	-	๕	๒๖.๓๒	-	-	๔	๒๑.๐๕
พระนครใต้ (N=๑๔)	๑	๕.๒๖	๒	๑๐.๕๓	-	-	-	-
ระดับปริญญาตรี								
วิศวกรรมเทคโนโลยี (N=๔)	-	-	๑	๑๑.๑๑	-	-	-	-
คหกรรมศาสตร์ (N=๒๐)	-	-	๖	๓๐.๐๐	๑	๕.๐๐	๑	๕.๐๐
ศิลปกรรม (N=๒๐)	๑	๕.๐๐	๑๐	๕๐.๐๐	๑	๕.๐๐	-	-
รวม (N=๑๖๗)	๕	๒.๙๙	๕๔	๓๕.๓๓	๑๐	๕.๙๙	๗	๔.๑๙

หมายเหตุ ๑ - ขาดความรู้ในเรื่องที่สอน

๒ - มีบุคคลิกภาพที่ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนอยากเรียน เช่น .....

๓ - ไม่มีการเตรียมการสอน

๔ - ไม่ตรวจแบบฝึกหัดและรายงานที่ส่ง

เลือกตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

ตารางที่ ๒๔ แสดงว่า ผู้เรียนจากวิทยาเขตและคณะทุกแห่งจำนวนมากที่สุด ร้อยละ ๓๕.๓๓ ประสบปัญหาด้านบุคลิกภาพของผู้สอนที่ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนอยากเรียน ได้แก่ บุคลิกภาพด้านการพูด การอธิบายเนื้อหาวิชา และอุปนิสัยส่วนตัว เช่น ขี้บ่น จู้จี้ และเจ้าอารมณ์ ผู้เรียนที่มีปัญหาด้านนี้จำนวนมากที่สุดได้แก่ ผู้เรียนจากวิทยาเขตเทเวศร์ คือ ร้อยละ ๘๘.๘๘ และรองลงมาคือ ผู้เรียนจากคณะศิลปกรรม ร้อยละ ๕๐.๐๐ ปัญหาที่ผู้เรียนจำนวนมากน้อยประสบคือ ร้อยละ ๕.๕๕ มีปัญหาเรื่องผู้สอนไม่มีการเตรียมการสอน ผู้เรียนเพียงร้อยละ ๔.๑๕ เห็นว่าผู้สอนไม่ตรวจแบบฝึกหัดหรืองานที่ส่ง ผู้เรียนจำนวนมากน้อยที่สุดเพียงร้อยละ ๒.๕๕ มีปัญหาเรื่องผู้สอนขาดความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่สอน

จะเห็นว่า ผู้สอนและผู้เรียนมีปัญหาสอดคล้องกัน เรื่องการที่ผู้สอนไม่มีเวลาเตรียมการสอน และตรวจแบบฝึกหัดของผู้เรียน

ด้านผู้เรียน

ปัญหาของผู้สอนในวิทยาเขตและคณะที่มีต่อผู้เรียนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด คือ ผู้สอนจำนวนมากที่สุด (๖ คน) คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐ พบว่า ผู้เรียนมักลอกแบบฝึกหัดซึ่งกันและกัน ได้แก่ ผู้สอนจากวิทยาเขตบพิตรพิมุข วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ คณะศึกษาศาสตร์ จำนวนแห่งละ ๒ คนเท่ากัน ผู้สอนรองลงมาจำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕ มีปัญหาด้านจำนวนผู้เรียนในกลุ่มมากเกินไป ได้แก่ผู้สอนจากวิทยาเขตพัฒนการพระนคร (๑ คน) วิทยาเขตบพิตรพิมุข (๒ คน) วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ (๑ คน) และคณะวิศวกรรมเทคโนโลยี (๑ คน) ผู้สอนจำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๗๕ จากวิทยาเขตพัฒนการพระนคร (๑ คน) วิทยาเขตบพิตรพิมุข (๒ คน) และวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ (๑ คน) ประสบปัญหาเรื่องผู้เรียนไม่สนใจและไม่ตั้งใจเรียน ผู้สอนจำนวนมากน้อยที่สุด ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐ มีปัญหาอื่น ๆ คือ ผู้สอนจากวิทยาเขตพระนครใต้ (๑ คน) มีปัญหาเรื่องผู้เรียนส่งงานไม่ตรงตามกำหนดเวลา และผู้สอนจากคณะวิศวกรรมเทคโนโลยี (๑ คน) มีปัญหาเรื่องผู้เรียนส่วนหนึ่งเป็นนักศึกษาภาคค่ำ ซึ่งต้องทำงานประจำ จึงทำให้ขาดเรียนบ่อย และผู้เรียนไม่ค่อยเห็นความสำคัญของวิชานี้ เป็นที่สังเกตว่าผู้สอนทุกคนไม่มีปัญหาเรื่องผู้เรียนไม่ส่งงานที่ได้รับมอบหมาย

ด้านวิธีการสอน

ผู้สอน

ผู้สอนจำนวนมากที่สุด ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๕ ซึ่งเป็นผู้สอนจาก
 วิทยาเขตบึงพระพิบูลย์ (๒ คน) วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ (๑ คน) คณะวิศวกรรม
 เทคโนโลยี (๑ คน) คณะคหกรรมศาสตร์ (๒ คน) และคณะศิลปกรรม (๑ คน) มีปัญหา
 เรื่องขาดหนังสือ สิ่งพิมพ์ และสื่อการสอนที่ใช้ประกอบการสอน รองลงมาจำนวน ๖
 คน คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕๐ จากวิทยาเขตบึงพระพิบูลย์ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ คณะคหกรรม
 ศาสตร์ (แห่งละ ๒ คน) มีปัญหาเรื่องสภาพห้องเรียนไม่อำนวยในการใช้สื่อการสอน และ
 จำนวนน้อยที่สุด ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ จากวิทยาเขตบึงพระพิบูลย์ (๒ คน) คณะวิศวกรรม
 เทคโนโลยี และคณะคหกรรมศาสตร์ (แห่งละ ๑ คน) ประสบปัญหาด้านขาดงบประมาณ
 ในการจัดหาสื่อการสอน และในจำนวนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐ มีปัญหาเรื่องห้อง
 เรียนอยู่ไกลจากห้องสมุด จึงไม่สะดวกในการนำสื่อการสอนมาใช้ ได้แก่ ผู้สอนจากวิทยา-
 เขตบึงพระพิบูลย์ และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ (แห่งละ ๒ คนเท่ากัน) เป็นที่สังเกตว่า
 ผู้สอนที่ไม่ประสบปัญหาด้านวิธีการสอนเลย ได้แก่ ผู้สอนจากวิทยาเขตพัฒนการพระนคร
 วิทยาเขตพระนครเหนือ วิทยาเขตเทเวศร์ และวิทยาเขตพระนครใต้

ผู้เรียน

ผู้เรียนจากวิทยาเขตและคณะต่าง ๆ ประสบปัญหาด้านวิธีการสอนของผู้สอน
 ดังปรากฏในตารางที่ ๒๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ ค่าร้อยละของปัญหาด้านวิธีการสอน ตามความคิดเห็นของผู้เรียน

วิทยาเขต/คณะ	ปัญหาด้านวิธีการสอน					
	๑		๒		๓	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับ ปวส.						
พัฒนการพระนคร (N=๒๐)	๑๖	๘๐.๐๐	๑๐	๕๐.๐๐	๒	๑๐.๐๐
บพิตรพิมุข (N=๒๐)	๖	๓๐.๐๐	๑๐	๕๐.๐๐	-	-
พระนครเหนือ (N=๔)	๔	๕๕.๕๖	๒	๒๒.๒๒	-	-
เทเวศร์ (N=๑๔)	๔	๕๐.๐๐	๑๐	๕๕.๕๖	-	-
เทคนิคกรุงเทพ (N=๑๔)	๑๒	๖๖.๖๗	๖	๓๓.๓๓	-	-
ระดับ โย.						
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ (N=๑๔)	๔	๔๒.๑๑	๕	๒๗.๗๘	-	-
พระนครใต้ (N=๑๔)	๔	๒๑.๐๕	๕	๒๗.๗๘	๔	๒๑.๐๕
ระดับปริญญาตรี						
วิศวกรรมเทคโนโลยี (N=๔)	๓	๗๕.๐๐	๒	๕๐.๐๐	-	-
คหกรรมศาสตร์ (N=๒๐)	๗	๓๕.๐๐	๓	๑๕.๐๐	๔	๒๐.๐๐
ศิลปกรรม (N=๒๐)	๕	๒๕.๐๐	๓	๑๕.๐๐	๕	๒๕.๐๐
รวม (N=๑๖๗)	๗๔	๔๔.๙๑	๔๗	๒๘.๑๔	๑๕	๘.๙๘

- หมายเหตุ ๑ - ใช้วิธีการสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียวทำให้น่าเบื่อหน่าย
 ๒ - ไม่ค่อยใช้สื่อการสอน ทำให้เข้าใจบทเรียนไม่ดีพอ
 ๓ - ให้แบบฝึกหัดและรายงานมากเกินไป

เลือกตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

ตารางที่ ๒๔ แสดงว่า ผู้เรียนจำนวนเกือบกึ่งหนึ่งร้อยละ ๕๔.๕๑ มีปัญหา เรื่องผู้สอนใช้วิธีสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ผู้เรียนกลุ่มที่มีปัญหาด้านนี้เป็นจำนวนมาก ได้แก่ ผู้เรียนจากวิทยาลัยการพระนคร คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๑๐ ปัญหารองลงมาของผู้เรียนทั้ง ๑๐ แห่ง ได้แก่ ปัญหาเรื่องผู้สอน ไม่ค่อยใช้สื่อการสอน จึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนไม่ดีพอ ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๘.๑๔ ผู้เรียนกลุ่มที่มีปัญหาด้านนี้เป็นจำนวนกว่าครึ่ง ได้แก่ ผู้เรียนจากวิทยาลัยการพระนคร คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๕๑ ปัญหาที่ผู้เรียนจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ ๘.๕๘ ประสบ ได้แก่ เรื่องผู้สอนให้ทำแบบฝึกหัดและรายงานมากเกินไป ได้แก่ ผู้เรียนจากวิทยาลัยการพระนคร วิทยาลัยการพระนครใต้ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะศิลปกรรม

จะสังเกตเห็นได้ว่า ผู้สอนและผู้เรียนมีปัญหาด้านวิธีการสอนสอดคล้องกันใน เรื่องการไม่ค่อยใช้สื่อการสอน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดในสถาบันการศึกษาด้านวิชาชีพ

ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของผู้สอนและผู้เรียนในวิทยาลัยการและคณะทั้ง ๑๐ แห่ง เกี่ยวกับการเปิดสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดในสถาบันการศึกษาด้านวิชาชีพ ผลปรากฏว่า ผู้สอนทั้ง ๑๖ คน มีความเห็นตรงกันว่า ควรให้มีการเปิดสอนวิชานี้ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของผู้เรียนส่วนใหญ่จำนวน ๑๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๐๐ โดยต่างก็ให้เหตุผล พอจะสรุปได้ตามลำดับ ดังนี้

๑. ถึงแม้ว่าจะเป็นสถาบันการศึกษาด้านวิชาชีพก็ตาม นักศึกษาก็จำเป็นต้องมีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ตลอดเวลา โดยอาศัยห้องสมุดเป็นแหล่งวิทยากรและเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๒. ทำให้ผู้เรียนเข้าใจประโยชน์ของการใช้ห้องสมุดและการอ่านหนังสือได้ดีขึ้นกว่าเดิม เพราะนักศึกษาวิชาชีพส่วนใหญ่มักมองข้ามความสำคัญของการใช้ห้องสมุดและการอ่านหนังสือ

๓. ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถและเกิดความมั่นใจในการ เข้าใช้ห้องสมุดประ
 ประกอบการศึกษาค้นคว้าทางวิชาชีพในระดับสูง

๔. ทำให้รู้จักและเข้าใจรูปแบบที่ถูกต้องของรายงานที่สมบูรณ์ ภาคนิพนธ์ และ
 ปรินทิพนิพนธ์ รวมทั้งรูปแบบของบรรณานุกรมและ เชิงอรรถ

๕. เพื่อ เป็นแนวทางสำหรับศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองต่อไปในระดับปริญญาชั้นสูง
 ทางด้านวิชาชีพ

๖. ทำให้ เกิดความคิดริเริ่มและสร้างสรรค์ในงานด้านวิชาชีพ

ส่วนผู้เรียนที่เห็นว่าไม่ควรเปิดสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดมีจำนวน ๕
 คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๔๔ ซึ่งเป็นผู้เรียนระดับ ปม. จากวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์
 (๓ คน) วิทยาเขตพระนครศรีไต้ (๑ คน) และระดับปริญญาตรีจากคณะวิศวกรรม เทคโนโลยี
 (๑ คน) โดยให้เหตุผลตามลำดับ ดังนี้

๑. ไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นใด ๆ เลย

๒. มีโอกาสนำความรู้ที่เรียนจากวิชานี้ไปใช้ประโยชน์ได้น้อยมากในชีวิตประจำวัน

๓. ควรนำชั่วโมงเรียนสำหรับวิชานี้ไปเรียนวิชาชีพอื่น ๆ ดีกว่า

๔. ไม่ควรเรียนวิชานี้ซ้ำอีกในระดับปริญญาตรี เพราะเคยเรียนมาแล้วในระดับปวส.

ความคิดเห็นของผู้สอนและผู้เรียนต่อลักษณะวิชาที่ควรจะเป็น

เนื่องจากวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดที่จัดสอนในวิทยาเขตและคณะทั้ง ๑๐
 แห่งนั้น บางแห่งกำหนดให้เป็นวิชาบังคับพื้นฐานในชั้นปีที่ ๑ วิชาบังคับ และวิชาเลือกบังคับ
 ซึ่งจะเรียนในปีใดก็ได้ แล้วแต่วิทยาเขตหรือคณะกำหนด จากการสอบถามผู้สอนปรากฏว่า
 ผู้สอนทั้ง ๑๖ คน มีความเห็นเหมือนกันว่าควรกำหนดให้วิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด เป็น
 วิชาบังคับพื้นฐานในชั้นปีที่ ๑ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของผู้เรียนส่วนใหญ่ ดังปรากฏใน
 ตารางที่ ๒๖

ตารางที่ ๒๖ ค่าร้อยละของลักษณะวิชาที่ควรจะเป็น ตามความคิดเห็นของผู้เรียน

วิทยาเขต/คณะ	ลักษณะวิชาที่ควรจะเป็น			
	บังคับพื้นฐานชั้นปีที่ ๑		วิชาเลือกชั้นปีที่ ๑	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับ ปวส.				
พัฒนการพระนคร (N=๒๐)	๑๘	๙๐.๐๐	๒	๑๐.๐๐
บพิตรพิมุข (N=๒๐)	๑๘	๙๐.๐๐	๑	๕.๐๐
พระนครเหนือ (N=๔)	๔	๑๐๐.๐๐	๐	๐.๐๐
เทเวศร์ (N=๑๘)	๑๗	๙๔.๔๔	๑	๕.๕๖
เทคนิคกรุงเทพ (N=๑๘)	๑๖	๘๘.๘๘	๒	๑๑.๑๑
ระดับ เหม.				
ชุมพร เขตอุดมศึกษา (N=๑๘)	๑๘	๑๐๐.๐๐	๐	๐.๐๐
พระนครใต้ (N=๑๘)	๑๖	๘๘.๘๘	๒	๑๑.๑๑
ระดับปริญญาตรี				
วิศวกรรมเทคโนโลยี (N=๔)	๓	๗๕.๐๐	๑	๒๕.๐๐
คหกรรมศาสตร์ (N=๒๐)	๒๐	๑๐๐.๐๐	๐	๐.๐๐
ศิลปกรรม (N=๒๐)	๑๘	๙๐.๐๐	๒	๑๐.๐๐
รวม (N=๑๖๗)	๑๔๙	๘๙.๘๘	๑๓	๘.๐๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๖ แสดงว่า ผู้เรียนจำนวน ๑๔๕ คน จากจำนวนทั้งหมด ๑๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๕๘ เห็นสมควรกำหนดให้วิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดเป็นวิชาบังคับพื้นฐานในชั้นปีที่ ๑ และมีผู้เรียนจำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๐๒ ให้ความเห็นว่า ควรกำหนดให้เป็นวิชาเลือกในชั้นปีที่ ๑

ทั้งผู้สอนและผู้เรียนที่เห็นว่าควรกำหนดให้วิชานี้ เป็นวิชาบังคับพื้นฐานในชั้นปีที่ ๑ ให้เหตุผลสนับสนุนสรุปได้ตามลำดับ ดังนี้

๑. เพื่อเป็นการปลูกฝังค่านิยมในเรื่องการใช้ห้องสมุดและการอ่านหนังสือตั้งแต่เริ่ม เข้าศึกษาในสถาบันวิชาชีพชั้นสูง

๒. เพื่อเป็นการวางแนวทางให้รู้จักวิธีศึกษาค้นคว้าที่ถูกต้องตามแบบแผนสากล

๓. ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเข้าใช้ห้องสมุด เป็น เวลารานพอควรก่อนสำเร็จการศึกษาด้านวิชาชีพ

๔. ทำให้ทราบถึงหลักเกณฑ์การทำรายงาน ภาคินพนธ์ ปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการศึกษาระดับวิชาชีพชั้นสูง

ส่วนผู้ที่เห็นว่าควรกำหนดให้เป็นวิชาเลือก ให้เหตุผล ดังนี้

๑. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สนใจได้เลือกเรียน

๒. ไม่เป็นการบังคับผู้ที่ไม่สมัครใจเรียนวิชานี้ หรือผู้ที่ไม่เห็นประโยชน์ของวิชานี้

สำหรับค่าหน่วยกิตของวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดในแต่ละวิทยาเขตและคณะ มีความแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย ผู้สอนบางแห่งมีความเห็นว่า จำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้เหมาะสมแล้ว แต่บางแห่งเห็นควรเพิ่มหรือลดจากเดิม

ผู้สอนที่มีความเห็นว่าค่าหน่วยกิตวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดเหมาะสมแล้ว ได้แก่ ผู้สอนจากวิทยาเขตบดินทรพิมุข วิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตพระนครใต้ คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี คณะคหกรรมศาสตร์ และคณะศิลปกรรม ค่าหน่วยกิตของวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดในวิทยาเขตและคณะดังกล่าวนี้มีค่าเป็น ๒ หน่วยกิต ใช้เวลาเรียน ๒ คาบต่อสัปดาห์

ส่วนผู้สอนที่มีความเห็นว่าจะไม่เหมาะสม ควรเพิ่มจากเดิม คือ ผู้สอนจากวิทยาเขต
พระนครเหนือ วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ ซึ่งเสนอว่าควรเพิ่มจากเดิม ๑ หน่วยกิต ต่อ ๑
คาบเรียน เป็น ๒ หน่วยกิต ต่อ ๒ คาบเรียน ผู้สอนจากวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ เห็น
ว่าควรเพิ่มจากเดิม ๒ หน่วยกิต ใช้เวลาเรียน ๒ คาบต่อสัปดาห์ เป็น ๓ หน่วยกิต ใช้เวลา
๓ คาบต่อสัปดาห์

สำหรับผู้สอนจากวิทยาเขตพัฒนการพระนคร ๒ คน มีความเห็นแตกต่างกัน คือ
ผู้สอน ๑ คน เห็นควรให้มีค่าหน่วยกิตเท่าเดิม คือ ๓ หน่วยกิต ใช้เวลาเรียน ๕ คาบต่อ
สัปดาห์ และผู้สอนอีก ๑ คน เห็นว่าควรเป็น ๓ หน่วยกิต ใช้เวลาเรียน ๓ คาบต่อสัปดาห์
พร้อมทั้งแยกวิชาการค้นคว้าและรายงานออกจากวิชาการเขียนจดหมายและรายงาน
ดังปรากฏในตารางที่ ๒๗

ตารางที่ ๒๗ ค่าร้อยละของความเหมาะสมของค่าหน่วยกิตและเวลาเรียนที่ควรจะเป็น
ตามความคิดเห็นของผู้สอน

วิทยาเขต/คณะ	ค่าหน่วยกิต ต่อคาบเรียน ที่เป็นจริง	ความเหมาะสมของค่าหน่วยกิต:คาบเรียน			ควรเป็น	
		เหมาะสม จำนวน ร้อยละ	ไม่เหมาะสม จำนวน ร้อยละ			
ระดับ ปวส.						
พัฒนการพระนคร (N=๒)	๓:๕	๑	๕๐.๐๐	๑	๕๐.๐๐	๓:๓
บพิตรพิมุข (N=๒)	๒:๒	๒	๑๐๐.๐๐	-	-	-
พระนครเหนือ (N=๒)	๑:๑	-	-	๒	๑๐๐.๐๐	๒:๒
เทเวศร์ (N=๑)	๒:๒	๑	๑๐๐.๐๐	-	-	-
เทคนิคกรุงเทพ (N=๒)	๑:๑	-	-	๒	๑๐๐.๐๐	๒:๒
ระดับ ปม.						
ชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ (N=๑)	๒:๒	-	-	๑	๑๐๐.๐๐	๓:๓
พระนครใต้ (N=๑)	๒:๒	๑	๑๐๐.๐๐	-	-	-
ระดับปริญญาตรี						
วิศวกรรมเทคโนโลยี (N=๒)	๒:๒	๒	๑๐๐.๐๐	-	-	-
คหกรรมศาสตร์ (N=๒)	๒:๒	๒	๑๐๐.๐๐	-	-	-
ศิลปกรรม (N=๑)	๒:๒	๑	๑๐๐.๐๐	-	-	-

ความคิดเห็นของผู้สอนต่อจำนวนผู้เรียนในกลุ่ม

ในปีการศึกษา ๒๕๒๓ จำนวนผู้เรียนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดของแต่ละวิทยาเขตและคณะมีตั้งแต่ ๕๐-๖๐๐ คน และได้จัดสอนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ ประมาณ ๒๐-๗๕ คน วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์เป็นวิทยาเขตเดียวที่ไม่มีการแบ่งกลุ่มผู้เรียน ในเรื่องนี้ผู้สอนได้มีความเห็นแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม กลุ่มแรก มีความเห็นสอดคล้องกันว่าจำนวนผู้เรียนที่วิทยาเขตหรือคณะจัดแบ่งเป็นกลุ่มไว้นั้นมีความเหมาะสม ซึ่งได้แก่ ผู้สอนจำนวน ๖ คน จากวิทยาเขตเทเวศร์ วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ วิทยาเขตพระนครใต้ คณะคหกรรมศาสตร์ และคณะศิลปกรรม คือ เป็นกลุ่มละตั้งแต่ ๒๐-๓๕ คน ยกเว้นวิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ ซึ่งได้จัดสอนนักศึกษาทั้งหมดในชั้นเดียวเป็นจำนวน ๕๐ คน ผู้สอนอีกกลุ่มหนึ่งจำนวน ๑๐ คน เห็นว่าควรมีการปรับปรุงจำนวนผู้เรียนจากเดิม คือ ผู้สอนจากวิทยาเขตพระนครเหนือ (๒ คน) เสนอปรับปรุงจำนวนผู้เรียนในกลุ่มจากเดิม ๓๐ คน เป็น ๑๕-๒๐ คน ผู้สอนจากคณะวิศวกรรมเทคโนโลยี (๒ คน) เสนอปรับปรุงจากเดิม ๓๐-๓๕ คน เป็น ๒๕ คน และผู้สอนจากวิทยาเขตพัฒนการพระนคร (๒ คน) วิทยาเขตบพิตรพิมุข (๒ คน) และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ (๒ คน) เห็นว่าควรปรับปรุงจำนวนผู้เรียนจากเดิม ๓๐-๗๕ คน เป็น ๓๐-๓๕ คน ดังปรากฏในตารางที่ ๒๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๔ ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนในกลุ่ม ตามความคิดเห็นของผู้สอน

วิทยาเขต/คณะ	จำนวน ผู้เรียน ทั้งหมด	จำนวน ผู้เรียน กลุ่มละ	ความเหมาะสมของจำนวนผู้เรียนในกลุ่ม		
			เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ควรเป็น
<u>ระดับ ปวส.</u>					
พลศึกษาพระนคร	๖๐๐	๓๕-๔๐		X	๓๐
บพิตรพิมุข	๓๐๐	๕๐-๗๕		X	๓๐
พระนครเหนือ	๕๐	๓๐		X	๑๕-๒๐
เทเวศร์	๑๘๐	๓๐	X		
เทคนิคกรุงเทพ	๓๐๐	๓๕-๗๐		X	๓๐-๓๕
<u>ระดับ วม.</u>					
ชุมพรเขตรอุดมศึกษา	๕๐	๕๐	X		
พระนครใต้	๕๕	๒๗	X		
<u>ระดับปริญญาตรี</u>					
วิศวกรรมเทคโนโลยี	๑๘๐	๓๐-๓๕		X	๒๕
คหกรรมศาสตร์	๒๐๐	๒๐-๓๐	X		
ศิลปกรรม	๑๓๐	๓๐-๓๕	X		

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะของผู้สอนและผู้เรียน

ผู้สอน

ผู้สอนจากวิทยาเขตและคณะต่าง ๆ ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านเนื้อหาวิชา

๑. ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด ซึ่งได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องและชัดเจน
๒. ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้สมบูรณ์ทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ สอดคล้องกับพฤติกรรมในการเรียนรู้ ประสบการณ์ และความสนใจของผู้เรียนซึ่งเป็นนักศึกษาวิชาชีพ
๓. ไม่ควรมีรายละเอียดมากเกินไป ควรคำนึงถึงเนื้อหาวิชาที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ๆ และควรเรียงลำดับเนื้อหาให้ต่อเนื่องและง่ายแก่การเข้าใจ ไม่สับสน
๔. ควรมีการจัดทำตำราเรียนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดสำหรับสถาบันการศึกษาด้านวิชาชีพโดยตรง เพื่อจะได้มีโอกาสเน้นสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ในสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการเรียนวิชานี้อย่างเต็มที่
๕. ควรมีการปรับปรุงค่าหน่วยกิตและเวลาเรียนให้เหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลักสูตรวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดของวิทยาเขต พณิชยการพระนคร วิทยาเขตพระนครเหนือ และวิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ

ด้านการเรียนการสอน

๑. ผู้สอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดควรเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการเรียนการสอนอาชีวศึกษามาบ้าง เพื่อจะได้มีความรู้พื้นฐานในการให้คำแนะนำหรือให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการค้นคว้าหาความรู้ด้านวิชาชีพให้แก่ผู้เรียน
๒. ในการสอนวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุดแต่ละหัวข้อวิชา ผู้สอนจำเป็นต้องมีการเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า เพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความสับสนในขณะที่ฟังคำบรรยาย ผู้สอนอาจเตรียมการสอนได้โดยการจัดทำโครงการสอน เพื่อจะช่วยให้การเรียนการสอน

บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องให้ทันเวลา อีกทั้งช่วยให้ผู้สอนทำการสอนแทนกันได้ โครงการสอนควรประกอบด้วยจุดประสงค์ทั่วไป จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาวิชาที่สอนในแต่ละหัวข้อวิชาพร้อมกำหนดระยะเวลา วิธีสอนและการใช้สื่อการสอน การวัดผลและการประเมินผล

๓. ควรใช้วิธีสอนที่เน้นภาคปฏิบัติด้วย โดยกำหนดให้ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกหัด และรายงานจากการเข้าไปใช้ห้องสมุดของสถาบันการศึกษาของวิชาชีพ หรือห้องสมุดอื่น ๆ ด้วยตนเอง

๔. ควรมีการจัดกลุ่มผู้เรียนที่มีปริมาณไม่มากนัก ประมาณกลุ่มละ ๓๐-๓๕ คน เพื่อให้ผู้สอนได้ดูแลและให้ความเอาใจใส่ผู้เรียนได้อย่างทั่วถึง ซึ่งจะทำการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และอาจใช้เนื้อที่ส่วนหนึ่งของห้องสมุดวิทยาลัยเขตหรือคณะ เป็นห้องปฏิบัติการสำหรับวิชาการใช้หนังสือและห้องสมุด

๕. ผู้บริหารการศึกษา เช่น ผู้อำนวยการวิทยาลัยเขต คณบดี ควรพิจารณาจัดสรรบุคลากรผู้สอนที่มีคุณวุฒิทางบรรณารักษศาสตร์โดยตรงอย่างน้อยระดับปริญญาตรี จำนวนพอเพียงกับจำนวนผู้เรียน เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระผู้สอนประจำในขณะที่มีจำนวนน้อยมาก

๖. ควรมีงบประมาณอย่างพอเพียงในการจัดทำ หรือจัดหาสื่อการสอนประเภทต่าง ๆ เช่น ภาพเคลื่อนไหว ภาพนิ่ง แผ่นโปร่งใส เป็นต้น เพื่อใช้ประกอบการสอนแบบบรรยาย ซึ่งจะชักจูงความสนใจของผู้เรียนเป็นอย่างดี

ผู้เรียน

ผู้เรียนจากวิทยาลัยเขตและคณะต่าง ๆ ได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในด้านเนื้อหาวิชาและการสอนในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน และแตกต่างกันบ้าง ดังจะได้แยกกล่าวแต่ละวิทยาลัยเขตและคณะดังนี้

วิทยาลัยเขตพัฒนการพระนคร

๑. ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้ทันสมัย เข้ากับสภาวะและสถานการณ์ของปัจจุบัน มีรายละเอียดพอสมควรและสั้น กระชับรัดกุม เหมาะสมกับความสามารถและระดับความรู้ของผู้เรียน

๒. ควรมีการเรียงลำดับ เนื้อหาวิชาให้ต่อเนื่องกัน ไม่สลับซับซ้อน เพื่อสะดวกแก่การเข้าใจ โดยอาจแสดงเป็นแผนภูมิ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น
๓. ควรมีแบบอย่างของรายงานหรือแบบฟอร์มที่ถูกต้องสมบูรณ์ อีกทั้งมีจำนวนพอเพียงกับผู้เรียนในชั้น
๔. ผู้สอนควรใช้วิธีสอนแบบอื่นนอกเหนือจากวิธีสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว เช่น การสาธิต การอภิปราย และการนำชมห้องสมุดพร้อมทั้งควรมีสื่อการสอนต่าง ๆ ประกอบการสอนให้มาก เช่น ของจริง ภาพนิ่ง ภาพยนต์
๕. ควรให้มีแบบฝึกหัดซึ่งเน้นการปฏิบัติให้มากกว่านี้ และควรให้ทำรายงานประกอบการเรียนน้อยกว่าที่เป็นอยู่
๖. ผู้สอนควรสอนด้วยความมั่นใจและมีความรู้ในเรื่องที่จะสอนอย่างดี พูดเสียงดัง ชัดเจน และไม่ควรมีอารมณ์ตึงเครียดจนเกินไป

วิทยาเขตบพิตรพิมุข

๑. ควรปรับปรุง เนื้อหาวิชาให้ตรงกับสภาพสังคมของไทยมากกว่าจะศึกษาในรูปแบบของต่างประเทศ
๒. ควรเลือกสอนเฉพาะหัวข้อวิชาที่มีความสำคัญ และมีประโยชน์ต่อนักศึกษาด้านวิชาชีพ
๓. ควรลดรายละเอียดบางเรื่อง เช่น เลขหมู่หนังสือแบบเทศนิยม ซึ่งยากแก่การจำ
๔. ไม่ควรใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษในการสอนมากจนเกินไป
๕. ควรใช้สื่อการสอน เช่น ของจริง ภาพประกอบ แผ่นโปรงใส ประกอบการสอนแบบบรรยายมากกว่าที่เป็นอยู่
๖. ควรให้มีการฝึกปฏิบัติในห้องสมุดของวิทยาเขต และถ้าเป็นไปได้ควรทำการสอนในห้องสมุด
๗. ควรปรับปรุงเทคนิคการสอนให้น่าสนใจ และดึงดูดความสนใจผู้เรียนกว่านี้

๘. ควรมีการพหุขมห้องสมุดอื่น ๆ ค้ำวย เช่น ห้องสมุดแห่งชาติ ห้องสมุด --
ประชาชน เป็นต้น

วิทยาเขตพระนครเหนือ

๑. ควรปรับปรุง เนื้อหาวิชาให้ตรงกับประโยชน์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ได้มากกว่า
เป็นเนื้อหาวิชาการ

๒. การสอนแต่เฉพาะ เนื้อหาที่สำคัญ ไม่ให้มีรายละเอียดมากเกินไป

๓. ผู้สอนควรมีความรู้ในเรื่องที่จะสอนเป็นอย่างดี

๔. ควรมีการสาธิต ใช้ของจริง และนำชมห้องสมุดประกอบการสอนแบบ
บรรยาย

๕. ผู้สอนควรปรับปรุงบุคลิกภาพ เพื่อไม่ให้ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

วิทยาเขตเทเวศร์

๑. ควรปรับปรุง เนื้อหาวิชาไม่ให้มีรายละเอียดมากเกินไป

๒. ควรมีการเรียงลำดับ เนื้อหาวิชาให้ต่อเนื่องกัน จะได้ไม่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ
สับสน

๓. ควรใช้สื่อการสอนอื่น ๆ ประกอบกับการสอนแบบบรรยาย มิฉะนั้นจะ
ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายมาก

๔. ผู้สอนควรพูดเสียงดัง ชัดเจน ให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถติดตามได้
และควรมีความกระตือรือร้นในการสอน

วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ

๑. เนื้อหาวิชาควรมีรายละเอียดน้อยกว่านี้ และทันสมัย

๒. มีการเรียงลำดับ เนื้อหาอย่างรัดกุม ไม่สับสน

๓. เนื้อหาวิชาที่สอนควรคำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดแก่ผู้เรียนในด้านการเข้า
ใช้ห้องสมุด มิใช่ในด้านที่จะเป็นบรรณารักษ์ห้องสมุด

๔. ควรมีการให้ฝึกปฏิบัติหลังจากการเรียนบางหัวข้อ

๕. ควรแนะนำหนังสืออ่านประกอบไว้ให้ชัดเจน เพื่อผู้เรียนจะได้ไปศึกษา

เพิ่มเติม

๖. ควรมีการนำชมห้องสมุด เพื่อให้เห็นของจริงและแนะนำวิธีใช้ห้องสมุด พร้อมทั้งมีการสาธิต ใช้สื่อการสอนประกอบการบรรยาย

๗. ผู้สอนควรเป็นผู้มีความรู้ในเรื่องที่สอนเป็นอย่างดี

๘. ผู้สอนควรปรับปรุงเทคนิคการสอน เพื่อสร้างความสนใจแก่ผู้เรียน เช่น ควรแทรกเกร็ดความรู้ที่น่าสนใจ สนุกสนาน เพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

๙. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอนด้วย

วิทยาเขตชุมพร เขต รอดมศึกษา

๑. ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้สอดคล้องกับเวลาที่กำหนดไว้

๒. ไม่ควรมีรายละเอียดมากเกินไป และควรเลือกเฉพาะที่นำไปใช้ได้

ชีวิตประจำวัน

๓. ควรเรียงลำดับเนื้อหาให้ต่อเนื่อง สัมพันธ์กัน

๔. ไม่ควรใช้วิธีสอนแบบบรรยายเพียงอย่างเดียว แต่ควรใช้สื่อการสอน ประเภทต่าง ๆ ประกอบด้วย เช่น ของจริง รูปภาพ ภาพนิ่ง เป็นต้น

๕. ผู้สอนควรพูดด้วยเสียงดัง ชัดเจน และใช้ถ้อยคำที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ

ภาระงาน

๖. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม มิใช่ให้ฟังแต่คำบรรยาย

อย่างเดี่ยว

วิทยาเขตพระนครศรีอยุธยา

๑. ไม่ควรมีรายละเอียดมากเกินไป ควรปรับปรุงให้สั้น กระชับ และต่อเนื่องกัน

๒. ควรเน้นเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ห้องสมุดให้มาก

๓. ควรมีการสาธิต ใช้ของจริง รูปภาพ ภาพยนตร์ประกอบการสอนแบบบรรยาย มิฉะนั้นทำให้เกิดความเบื่อหน่าย

๔. มีสื่อการสอนจำนวนพอเพียงกับผู้เรียน

๕. ควรนำชมห้องสมุดวิทยาเขต เพื่อให้เห็นของจริง และถ้ามีโอกาสควรพาไปชมหอสมุดแห่งชาติ และห้องสมุดประเภทอื่น ๆ ที่สมบูรณ์

๖. ไม่ควรมอบหมายให้ผู้เรียนทำรายงานมากเกินไป

คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี

๑. ควรเพิ่มเนื้อหาวิชาให้สมบูรณ์โดยเฉพาะในเรื่องการเข้าใช้ห้องสมุดและการทำรายงาน

๒. ควรมีแบบฝึกหัดหรือรายงานประกอบการเรียนจากหัวข้อวิชา

๓. ไม่ควรยึดถือการสอบไล่เป็นการวัดผลเพียงอย่างเดียว

๔. ควรใช้สื่อการสอนประกอบการบรรยายด้วย

๕. ผู้สอนควรพูดเสียงดัง ชัดเจน

คณะศึกษาศาสตร์

๑. ควรจัดเนื้อหาวิชาให้ตรงกับการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

๒. ควรเรียงลำดับเนื้อหาให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน และไม่ให้มีรายละเอียดมากเกินไป

๓. ควรใช้สื่อการสอนอื่น ๆ เช่น ภาพนิ่ง ภาพยนต์ รูปภาพ ของจริง

ประกอบการสอนแบบบรรยาย

๔. ควรมีการสาธิตหรือใช้วิธีสอนแบบอภิปรายเพิ่มเติมด้วย

๕. ควรพาไปชมห้องสมุดที่สมบูรณ์

๖. อาจใช้ห้องสมุดเป็นสถานที่เรียนวิชานี้

๗. ผู้สอนควรมีการเตรียมสอนมาล่วงหน้า เพื่อจะได้อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ

แจ่มแจ้ง ไม่สับสน

คณะศิลปกรรม

๑. ไม่ควรมีรายละเอียดมากเกินไป เรียงตามลำดับต่อเนื่องกัน

๒. ควรเลือกเนื้อหาวิชาที่นำไปใช้ประโยชน์ในด้านการเข้าใช้ห้องสมุดได้ดี

๓. ควรกำหนดเนื้อหาวิชาให้พอเหมาะกับเวลาเรียน

๔. ควรมีการสาธิตและการใช้สื่อการสอนประกอบการบรรยายด้วย เพื่อให้

ผู้เรียนเข้าใจและไม่เบื่อหน่าย

๕. ผู้สอนควรยิ้มแย้มแจ่มใส ไม่หงุดหงิดง่าย ยินดีที่จะให้คำแนะนำและคำ

ปรึกษาแก่ผู้เรียน

จากข้อเสนอแนะของผู้เรียนจากวิชาเขตและคณะต่าง ๆ พอสรุปได้ดังนี้ คือ

ด้านเนื้อหาวิชา

๑. ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้ทันสมัย เข้ากับสภาวะและสถานการณ์ของปัจจุบัน ตรงกับความสนใจของผู้เรียน และคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้เป็นหลักสำคัญ โดยเน้นสิ่งพิมพ์ทางด้านวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

๒. ไม่ควรมีรายละเอียดมากเกินไป สอดคล้องกับเวลาที่กำหนดและเรียงลำดับเนื้อหาวิชาให้ต่อเนื่องกัน พร้อมทั้งพิจารณาให้เหมาะสมกับความสามารถและระดับความรู้ของผู้เรียน

ด้านวิธีการสอน

๑. ควรใช้วิธีการสอนแบบอื่น ๆ ประกอบการสอนแบบบรรยาย เพื่อดึงดูดความสนใจ เช่น การสาธิต การนำชมห้องสมุด การใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ เช่น ของจริง ภาพนิ่ง แผ่นโปร่งใส เป็นต้น

๒. ควรมีการเตรียมสอนล่วงหน้าอย่างดี

๓. ควรมีแบบฝึกหัดที่เน้นภาคปฏิบัติ จำนวนไม่มากไม่น้อยเกินไป

๔. ควรมีการปรับปรุงบุคคลิกภาพของผู้สอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย